

MRAVAC

Školski list osnovne škole Manuš

Broj 3

MANUŠ U ETERU

MANUŠKI BLIZANCI

CYBERBULLYING

ŠKOLA U PRIRODI

PUTOVANJA

MODA U POVIJESTI I DANAS

STRANICE NA STRANIM JEZICIMA

ZABAVNI KUTAK

ŠKOLSKE UNIFORME

SLIKOM I RIJEĆI

HUMANOST NA DJELU

ANOREKSIJA I BULIMIJA

DAN SPORTA

FILATELIJA

ZBOGOM, OSMAŠI

Godina 2010./ 2011.

- IMPRESUM -

Izdavač:

OŠ Manuš, Vukovarska 11, 21000 Split

Glavna urednica:

Monika Kujundžić, prof. hrvatskog i engleskog jezika
i književnosti

Lektorica:

Monika Kujundžić, prof.

Grafičko oblikovanje:

Monika Kujundžić, prof.

Redakcija:

Stella Vješnica, 8.c; Lea Barbir, 8.c; Lea Vladović, 8.c; Karlo Dundić, 8.c; Tomislav Tandara, 8.c; Klara Klarić, 8.c; Dora Mašanović, 8.c; Tea Barbir, 7.c; Paulina Bešker, 6.c; Tijana Milanović, 6.c; Valentina Čular, 6.c; Enia Pivalica, 5.c; Ramona Erceg, 5.c; Andjela Mia Jeličić, 5.c

Likovna urednica:

Ana Pletikosić, prof. likovne kulture

Tisak:

Školska knjiga

SADRŽAJ:

RIJEČ UREDNICE	3
MANUŠ U ETERU	4
KVIZ - JESI LI PRAVI MANUŠANIN?	6
OBILJEŽILI SMO	8
ŠKOLA U PRIRODI	14
HUMANOST NA DJELU	16
I MI IMAMO SUPERTALENTE	17
PUTOVANJA	18
MODA KROZ POVIJEST	20
MANUŠKA MODA	22
UNIFORME - DA ILI NE?	23
SLIKOM I RIJEČI	24
PROFESORI - MENTORI	34
REZULTATI NATJECANJA	35
BLIZANCI U NAŠOJ ŠKOLI	36
NAŠI VRIJEDNI FILATELISTI	38
CYBERBULLYING	40
MRAVAC POLIGLOT	42
VOLIM KNJIGU	46
RECEPTI NAŠIH PROFA	50
MATEMATIKA	51
ZABAVNI KUTAK	52
ANOREKSIJA I BULIMIJA	54
EKSURZIJA	56
KAMO POSLIJE MANUŠA?	59
ZBOGOM, OSMAŠI!	60

RIJEĆ VREDNICE

Dragi naši!

Pred vama se nalazi još jedan broj našeg školskog lista - za mene kao urednicu prvi, a za vas, vjerne čitatelje, treći broj Mravca. Ne zove se on uzalud Mrvac! I ove je godine uredništvo dobro zasukalo rukave i marljivo se trudilo napraviti zanimljiv i šarolik časopis. Uz malo drugačiji dizajn nego dosad, na 60 stranica pokušali smo pronaći ponešto za svakoga. Tako ćete u ovom broju pročitati i što su Manušani rekli na radiju, kako su prošli Dan sporta, Pričigin i druga natjecanja, kako smo obilježili maškare, Božić... Tu su i stranice na stranim jezicima, literarni i likovni radovi učenika, fotografije s izleta i ekskurzija, članci o manuškoj modi, filateliji... Ima tu i ozbiljnih tema, kao što su nasilje preko interneta i anoreksija. U svemu tome naše uredništvo nije bilo samo, zato prije svega zahvaljujem svim učiteljima i učiteljicama koji su svojim, i radom svojih učenika, pomogli pri nastanku lista. Vama, dragim čitateljima, želim da uživate u čitanju - do nekog idućeg Mravca!

Vaša urednica,
Monika Kujundžić, prof.

Uredništvo: Paulina Bešker, Stella Vješnica, Klara Klarić, Lea Vladović, Tea Barbir, Tijana Milanović, Valentina Čular, Enia Pivalica, Andjela Mia Jeličić... i ima nas još!

Mi smo na redu!

Lipa je, lipa, naša škola bila
Cila je kamena Manuševa vila!
Velim svoju školu najviše na svitu
Nema je takve u cilom mome Splitu!

Bili smo na redu - i to 25. veljače 2011. u istoimenoj emisiji na Radio Splitu! U pola sata imali smo priliku pričom, humorom, glumom i pjesmom slušateljima predstaviti svoju školu. Pjesmicu gore otpjevali su naši učenici kao uvod u priču o Manušu, a spikeri su bila manuška djeca, koja su govorila o povijesti škole, što vole, a što ne vole u školi... Svojih pet minuta imali su i školski mandolininski orkestar, zbor i bend, ali i profesorice, koje su otpjevale manušku himnu! Ako ste zaboravili što ste čuli, tu je Mravac da vas podsjeti na štoriju o Manušu. Pa, počnimo...

Čita san libar jednega splitskog profesošura koji je sad u penziju, ka i moj nono, a zove se Meja. A i moj ga nono zna, jer su se oni ka dica igrali na Salezijance na balun. A sad se vi biće pitate: „A di ti je to?“ To van je, lipi moji, ovod oko naše skule, u koju je hodi moj otac i otac mog oca, oli moj nono. Ovdan van je najprin bilo obdanišće za napuštenu dičicu. Zgradu je gradu poklonila jedna puno fina i dobra fameja – Martinis Marchi, a poza tega su je preuzeli Salezijanci. Poslin rata bila je dom za ratne invalide, a poslin tega skula u koju je išlo puno važni Splićani, pa i ja! Moj nono kaže da je poviše zida prema zgradi bilo poje šenice profesošura Petrića. A poviše zida i sjeverno je bilo igralište di mi je nono, a i ja sad, igra balun. Pri van je na Manušu bilo prikoviše dice. A to san van sazna od naše dramatične grupe.

“Dunkve, dica su se rajala svake godine po jedan. Čujte ovi detalj u svrhu potkripljenja ovog dokaza. Zbog niki čakul u našen susidstvu bile su pozvane tri žene iz moga susidstva na sud. I kad in je sudac pisa imena i generalije, ustanovio je da su nji troje rodile ništa manje ven pedeset dice! „Ja sedamnaest“ - rekla je moja mater, duša joj se raja nasitila! „A da mi muž nije mlad poginu, bilo bi ih još troje, četvero.“ „Ja osamnaest“, rekla je Dujka

Velatova. „A ja ostatak“ - odgovorila je kuma Perina Bajina. Puno se dice u to doba priselilo u andeosku brigadu kerubina i šerafina u Sustipan.“

Puno lipih stvari u školi Manuš ima
Ali nešto drugo u mojim je mislima.

Nešto me posebno jako, jako muči -
nemamo dvoranu, a to loše zvuči.

Kad udare vrućine, da se malo smočit
Za veliki odmor u bazen malo skočit!

Mi smo dica koja školu u srcu svome nose
Vole je iz dna duše i njome se ponose.

Nisu mi mrski ni manistra ni blitva
Ispod peke janjetina dala bi mi ritma.

Vrte mi se još po glavi palačinke, pizza,
Šta bi bila sritna tad manuška dica!

Ti moš govorit kontra mene
i kontra cilog svita
Al škola je Manuš ipak
centar našeg svita!

Ne volimo se puno hvaliti, ali moramo spomenuti i to da je škola Manuš uključena u mnoge projekte, kao što su Škole za Afriku i BUBA. Također, osvajamo i prva mjesta na mnogim školskim, županijskim državnim natjecanjima iz gotovo svih predmeta. To nije iznenađujuće, jer naša škola je zdenac, izvor znanja, kao što joj sam naziv kaže. Svake se godine unutar naše škole održavaju brojne priredbe i već tradicionalna natjecanja, kao što su Dan sporta i Pričigin, koji se održava u Manuškom tinelu – prostoru koji su u potkrovju uredili učitelji i učenici za one koji vole čitati i družiti se u knjižnici. Spomenimo i to da su mnoge poznate osobe pohađale našu školu – doktori, novinari, profesori, umjetnici, sportaši... zamislite samo koliko bi još Kukoča bilo da imamo pravu školsku dvoranu! Naša škola jedina u Hrvatskoj ima zaštitara koji štiti nas djecu, a mi čuvamo našu školu koja je pod zaštitom Zavoda za zaštitu spomenika. Ma kažem van, dica vole ovu skulu!

VOLIM...

- ... učiti. Igram se, jedem, čitam, pišem i brišem
- ... sve predmete, posebno slobodno vrijeme i veliki odmor
- ... veliki odmor, vjeronauk, tjelesni, ručak i doručak. Vjeronauk jer na njega ne idem, ručak i doručak jer mogu jesti, tjelesni jer je športski, a odmor jer sam malo slobodan.
- ... kad nas časna ispituje
- ... što imamo trafiku kraj škole
- ... vesele učiteljice!
- ... knjižnicu jer idemo gledati crtiće, imamo veliku plazmu i plavi kauč
- ... ma sve u školi, a najviše Dan sporta
- ... kontrolni i sve što kuharice skuhaju
- ... matematiku, tjelesni, odmor, knjižničarku, učiteljice, njoke, knjige i prijatelje!
- ... čistačice koje čiste za nama
- ... učiteljice, veliki odmor, fažol i Cedevitu
- ... volin jednu akavicu!

NE VOLIM...

- ... manistru s tunjevinom i kad netko dobije jedan
- ... dežurne učitelje
- ... nijednu ocjenu osim petice
- ... jedinicu, ali me nauči pameti. I ne volim što nema košarkaškog odjela.
- ... što imamo samo dva ulaza u školu.
- ... nogomet, košarku graničara, ali sviđa mi se tjelesni!
- ... kad ne netko tuče, čupa i štipa
- ... matematiku i blitvu
- ... kad dječaci viču i kad se netko pravi važan

Evo, svi laverajemo na tome da kuvarice više ne kuvaju blitvu i molimo Boga da dobijemo dvoranu! Glavni i odgovorni urednici ove emisije su manuška dica, koja vas sve lipe pozivaju na našu feštu. Zapametite - ka i naš Hajduk, brojimo 100 godin ove lipe zgrade i 60 godin škule!

Zdravi i veseli bili!

KVIZ

Provjeri jesи ли pravi Manušanin i nauči nešto novo!

1. Manuš se u dokumentima prvi put spominje kao PUTEUS MANUS. Koje je značenje toga izraza?

- a) naselje Manuš
- b) bunar Manuš
- c) predgrađe Manuš
- d) dobar Manuš

2. Koje se godine Manuš prvi put spominje u dokumentima?

- a) 1227.g.
- b) 1327.g.
- c) 1427.g.
- d) 1527.g.

3. Koje su četiri najstarije splitske četvrti nastale izvan zidina Dioklecijanove palače?

- a) Varoš, Dobri, Manuš i Lučac
- b) Meje, Varoš, Dobri i Manuš
- c) Manuš, Lučac, Baćvice i Firule
- d) Meje, Manuš, Gripe i Lučac

4. Najstariji dijelovi Manuša nalaze se u

- a) Vukovarskoj ulici
- b) Držićevoj ulici
- c) Sredmanuškoj ulici
- d) Ulici Domovinskog rata

5. Stara pučka kuća na Manušu obično ima i LUMINAR, a to je

- a) poljski WC
- b) balkon
- c) stepenište
- d) prozor uzdignut nad krovom

6. Stara pučka kuća na Manušu u većini slučajeva ima BALATURU, tj.:

- a) tavan, potkrovljje
- b) podrum
- c) stubište koje vodi do ulaza na prvom katu
- d) konoba

7. Manuš se u prošlosti često nazivao i

- a) predgrađe svetog Pavla
- b) predgrađe svetog Jakova
- c) predgrađe svetog Ivana
- d) predgrađe svetog Roka

8. Blagdan svetog Roka, zaštitnika župe Manuš, obilježava se:

- a) 15.8.
- b) 16.8.
- c) 17.8.
- d) 19.8.

9. Prijašnje crkve svetog Roka i crkva svetog Petra uništene su

- a) u savezničkom bombardiranju 1944.g.
- b) u potresu 1956.g.
- c) u Prvom svjetskom ratu
- d) tijekom osmanlijskih osvajanja u 16. stoljeću

10. Prva zgrada u Vukovarskoj ulici bila je na

- a) broju 1
- b) broju 11
- c) broju 111
- d) broju 1111

11. U kojem razdoblju je podignuta zgrada u kojoj se nalazi naša škola?

- a) 1711.-1713.
- b) 1811.-1813.
- c) 1511.-1513.
- d) 1911.-1913.

12. Zgrada naše škole podignuta je novčanim sredstvima:

- a) državnog budžeta
- b) građana grada Splita
- c) Mletačke Republike
- d) Zaklade Martinis- Marchi

13. Odmah po završetku izgradnje u zgradu je smješten:

- a) starački dom
- b) vrtić
- c) dječački dom
- d) samostan

14. Brigu o Dječakom domu koji se nalazio u zgradi od 1936.g. vodili su

- a) franjevci
- b) salezijanci
- c) dominikanci
- d) benediktinci

15. OŠ " Manuš" započela je s radom

- a) 1922.g.
- b) 1932.g.
- c) 1942.g.
- d) 1952.g.

16. Naša škola započela je s radom pod imenom

- a) VI. narodna škola
- b) VII. narodna škola
- c) VIII. narodna škola
- d) IX. narodna škola

17. 1960.g. odlukom Školskog odbora i Nastavničkog vijeća ime škole promijenjeno je u

- a) Osnovna škola Bratstvo- Jedinstvo
- b) Osnovna škola Nenad Ravlić
- c) Osnovna škola Zlata Šegvić
- d) Osnovna škola Josip Broz Tito

18. Dan Osnovne škole Manuš obilježava se 24.5., na blagdan:

- a) Gospe Snježne
- b) Marije Pomoćnice
- c) Bezgrešnog Začeća BDM
- d) Gospe od Karmela

19. I Pink Panther je pohađao našu školu. To je nadimak slavnog

- a) Gorana Ivaniševića
- b) Olivera Dragojevića
- c) Tonija Kukoča
- d) Stipe Božića

20. Sljedeće školske godine obilježavamo

- a) 200-godišnjicu zgrade naše škole i 120 godina rada OŠ "Manuš"
- b) 150-godišnjicu zgrade i 100 godina rada škole
- c) 50-godišnjicu zgrade i 30 godina rada škole
- d) 100-godišnjicu zgrade i 60 godina rada škole

Ana Juras, 5.a

1-10 bodova : Ti si se vjerojatno tek nedavno doselio/la na Manuš!

11-13 bodova : Jesi li siguran/na da ne živiš na Lučcu ili Dobrom?

14 - 16 bodova: Ti si na dobrom putu da postaneš pravi/a Manušanin/ Manušanka!

17 -18 bodova: Ti si već pravi Manušanin/ Manušanka!

19-20 bodova: Bravo! Ti si rođeni/a Manušanin/ Manušanka!

Rješenja

- 1. (b) 2. (c) 3. (a) 4. (c) 5. (d) 6. (c) 7. (d) 8. (b) 9. (a) 10. (b) 11. (d) 12. (d) 13. (c) 14. (b) 15. (d) 16. (c) 17. (c) 18. (b) 19. (c) 20. (d)

Dani kruha i jabuka

Kao i svake godine, i ovaj smo put jedan cijeli tjedan u listopadu posvetili namirnici hraniteljici - kruhu. U sklopu dana zahvalnosti za plodove zemlje, učenici su cijeli tjedan marljivo donosili slasne kolače, pogače, peciva i plodove jeseni. Svaki je razred s razrednikom/com priredio malu gozbu gdje su zajedno blagovali, igrali igre i recitirali pjesme. Donosimo vam prigodnu pjesmu našeg učenika 5.b, Nikole Petrića:

KRUH

Ona raste, ona se kosi
Po suncu i po rosi.

Kada iz zemlje naraste sva
To je, zna se, pšenica.

Kada žito čovjek gnječi
To je brašno u vreći.

Kada se kvascu voda doda,
Zna se što je i kojeg je roda

To je tjesto – kaže moja mama,
Još se zatvoriti mora
Da u peći ostane sama.

Kada se ispeče, postane vruća,
Ali kad se proba,
Zavoli je cijela kuća.

Što je to – pitam - bolje od rogača?
To je, zna se,
Bijela pogača!

Dan sjećanja na Vukovar

18. studenog dan je kada se cijela Hrvatska prisjeća žrtve koju je Vukovar podnio u Domovinskom ratu. I u našoj smo školi obilježili taj dan. Budući da se škola Manuš nalazi u Vukovarskoj ulici, naši su učenici i učitelji već tradicionalno na pločniku ispred škole zapalili svijeće i pomolili se za sve žrtve Domovinskog rata.

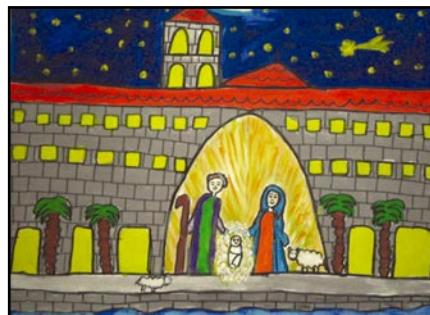

Božić

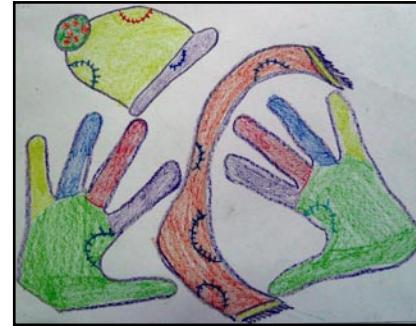
Božićni duh trajao je cijeli mjesec i bio je vidljiv svugdje - u učionicama, u učeničkim radovima, na hodnicima, u zbornici, na panoima...

Toni Crnogorac, 2.a

Karla Vučković, 3.b

Tonka Butorac, 1.c

Božićna jela

Bila sam sjemenka jele. Vjetar me otpuhao u gustu šumu. Maštala sam o tome kako će biti kad narastem. Kad sam bila mala, upoznala sam kišu, vjetar, sunce i šumske životinje. Uvijek sam imala zelenu haljinu, a samo bi mi zima isplela bijelu od pahuljica. Bila sam najljepša. Rosa i kiša češljale su mi kosu, a vjetar milovao grane. Rasla sam i bila sretna.

A onda, jednog jutra na Badnjak, u šumu je došla jedna obitelj. Tražili su Božićno drvce. Odabrali su baš mene i posjekli me. Moji prijatelji bili su tužni što odlazim, a i ja. Donijeli su me u topli dom i postavili pokraj stola. Djeca su me okitila zlatnim kuglicama i zlatnim šeširom. Pjevali su i veselili se. U blještavoj haljini sa stotine svjećica i ja sam čekala dolazak Malog Kralja. On će doći u Svetoj noći u srca svih dobrih ljudi.

Kasja Jerčić, 3.b

Obilježili smo...

Sveti Niko

Zdravo, sv. Niko,
Naša draga diko,
Donesi nam slatkiše
I obraduj mališe.

Čuvaj nas na moru,
Da dočekamo zoru.
Smiri valove sve,
Da opasnost nestane.

Zaštitniče djece,
čuvaj nas od zla,
mi vjerujemo tebi
do kraja vjekova.

Zaštitniče putnika,
Čuvaj nas na putu,
Ogrni u kaputu,
Da preživimo zimu ljutu.

Lucijan Ivan Jurić, 7. b

SVETI NIKOLA

Sveti Niko, dođi
Kroz dimnjak moj prođi.
Darove donesi,
Krampusa odnesi!

Što daš da mi daš
Sretan bit ću baš,
Od poda do krova
Sretna ti Nova!

Hvala, sveti Niko,
Zaboravit te neću,
U životu ti želim
Samo sreću veću!

Augustin Kukoč, 7.b

Toma Bešker, 2.a

Nina Čatipović, 1.a

21. prosinca održana je Božićna priredba u organizaciji učitelja i učenika razredne nastave (slike dolje lijevo). 23. prosinca, osim što je bio zadnji nastavni dan prije kraja polugodišta, poseban je i po tome što su tri profesorice svečano ispraćene u mirovinu. To su profesorica engleskog jezika Nada Dvorski te učiteljice razredne nastave Marija Perković i Sanka Novak. Na božićnom domjenku, gdje su bili prisutni svi radnici škole, uručeni su im i prigodni pokloni i upućene lijepe želje.

S lijeva na desno: učiteljica Marija Perković, učiteljica Sanka Novak, prof. Željko Jozipović i prof. Nada Dvorski

Dan sporta

Zašto su se Manušani veselili 22. ožujka? Zato što taj dan nije bilo nastave, nego se škola pretvorila u centar sportskih aktivnosti. Kao i prethodnih godina, svi su razredi sudjelovali u natjecanjima iz triju sportova - nogometa, graničara i štafete. Svaki je razred imao svoje dresove i izabrane ekipe. Ostatak razreda je s razrednicima s tribina borio svoj tim, a suci su bili ostali profesori i profesorice.

Ozljeta, srećom, nije bilo, ali je bilo puno truda, znoja, timskog rada, slavlja i fair playa!

1 GODINA HAJDUKA

100 GODINA PRIJATELJA MOG

**PISME SE ORE, BAKLJE SE PALE
ULICE GORE, DOŠAO JE DAN
HAJDUČKA SRCA PLAMTE I ŽARE
OSTVARIO SE KONAČNO STOLJETNI SAN!**

**GODINA IMA K' O NEKI STARAC
AL' SRCE MU KUCA K' O ŠVICARSKI SAT
ROĐENDAN SLAVI K' O VESELI MALAC
DOK PETARDE PUCAJU K' O DA JE RAT.**

**U MAJICE BILE I DIDA I TATA
SA ŠALOM NA VRATU I BRAĆA I JA
PIVAMO PUTEM DO POLJUDA ZLATNA:
"HAJDUČE DRAGI, ŽIVOT BI TI DA!"**

Antonio Bešlić, 7. c

Ne kaže uzalud hajdučka himna: "Dica su tvoja uvik uz tebe". Pokazali su to svojim primjerom i Manušani: kroz brojne pjesme, sastave, crteže... Na Hajdukov rođendan svi su na nastavu došli u dresovima, a prigodno je bio ukrašen i veliki pano (slika desno).

Roko Pribudić, 2.a

Učenici četvrtih razreda

Andrea Listeš, 3.a

HAJDUČE, SRITAN TI STOTI ROĐENDANI!

Ove smo godine proslavili stotu godišnjicu našeg najdražeg nogometnog kluba, Hajduka. Hrvatski nogometni klub Hajduk Split osnovan je 13. veljače 1911. godine u kafiću *U Fleku* u Pragu. Osnovala ga je skupina splitskih studenata koji su studirali u Pragu: Fabijan Kaliterna, Lucijan Stella, Ivan Šakić, Vjekoslav Ivanišević i Vladimir Šore. Prvi protivnik je bio klub Calcio Spalato, klub talijanaša koji su živjeli u Splitu. Prvo gostovanje bilo je u Zagrebu, kod kluba HAŠK. Od 1911. do 1979. godine, Hajduk je igrao na stadionu Stari Plac. Od 1979. novi Hajdukov stadion je Poljud. Nema te utakmice kada Hajduk neće boditi najstarija i najvjernija navijačka skupina u Europi, Torcida. Torcida je osnovana 28. istopada 1950. godine, a prva utakmica na koju je Torcida išla kao organizirana navijačka skupina bila je 29. listopada 1950. godine protiv Crvene Zvezde. 20 000 navijača je podrilo svoj omiljeni klub do pobjede od 2:1. Ta je pobjeda donijela Hajduku prvi naslov nakon Drugog svjetskog rata, koji je ostvaren bez ijednog poraza!

Tomislav Tandara, 8.c

VIŠE OD NOGOMETΑ

Ne volim nogomet, ali Hajduk je za mene i moju obitelj više od nogometa. On je simbol hrabrosti i različitosti. Kao i moj grad Split. Prvi nogometari odlučili su se osnovati klub dok još nitko za nogomet nije ni čuo! Putovali su cilin sviton s jednin balonom. Bilo je uspona i padova u njihovu postojanju, sto godina je puno vrimena. Na kraju su uspili. U bilo-plavim dresovima pronili su, zajedno sa svojim navijačima, hrvatsku zastavu po cilom svitu. Moj cili grad diše za Hajduka, raduje se uspjesima, tuguje i plače kad gubi. Jer, Split i Hajduk su jedno i uvik će bit. Zato sam i ja dio Hajduka, iako baš ne volim nogomet.

Nika Matić, 4.b

Sto godina Hajduka

Sto godina Hajduka se voli,
Sto godina i mojoj je školi!
Sto puta ja san se pita
Volin li Manuš il' Hajduka iz Splita?

Sto godina puno je sad,
Sto godina, a još je mlad.
Sto mu je godina, ka i mojoj školi,
Sto puta i jedno i drugo volin!

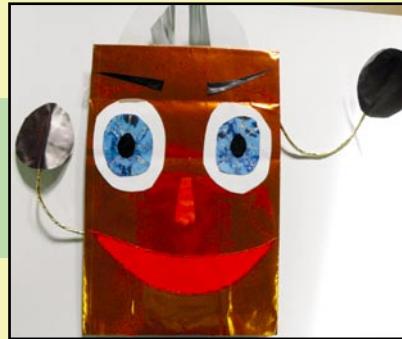
Toma Bešker, 2.a

Maškarac

ZIVOT JE

Toma Ćatipović, 3.a

Dino Ančić, 2.a

Niko Anzulović, 3.b

O b i č a j i maskiranja u prošlosti

U maškare su obično odlazili muškarci. Povorku bi sačinjavale nakaradne i smiješne maske starih baba, djedova, mlada i mladoženja, vrag... Muškarac maskiran u staru, ružnu i pogrbljenu babu predvodio bi povorku po selu. Vrag bi imao vreću s pepelom i posipao bi prolaznike i mještane. Ostatak povorke bi raznim ludorijama iz svakodnevnog života nasmijavao mještane. Ljudi bi im dijelili suhe smokve, medule, orahe... to bi bio dan za zabavu i izrugivanje.

Andrea Listeš, 3.a

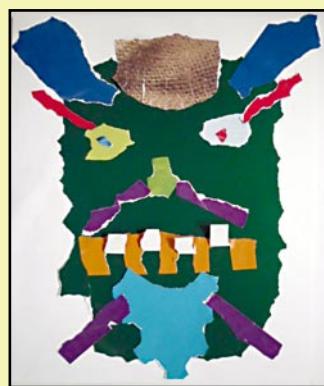
Luka Pleština, 2.a

Jana Matošić, 4.a

Jan Rudolf, 1.a

Klara Juras, 1.a

Toma Bešker, 2.a

MASKENBAL

Maskenbal

Ah, maskenbal, maskenbal!
Na taj čudan dan
Ne bi se prepoznao ni sam.

On sve krinke sa sobom nosi
Možda se prepoznaš samo po kosi.

Na maskenbalu nema svadbi ni mira,
Samo smijeh maskama dirigira!

Nenni Goleš, 4.a

Rokeri iz 6.c... i jedna muha/ gusar :)

Ovako je izgledala zbornica - među profesoricama se krije i jedan profesor. Pogodite tko!

Učiteljica Dijana Budimir uvijek ima najoriginalniju masku!

Točno u podne, učenici i učitelji nižih razreda na školskom igralištu spalili su krnju kojeg su sami izradili. Platio je pravi krivac za sve loše ocjene i nenapisane domaće radove :)

OSUDE KRNJU

Krnjo, Krnjo, kriv si ti što u EU još nismo mi! Svi se pokušavamo popraviti, našu državu spasiti. O zašto, zašto, Krnjo, ti baš svaki san moraš pokvariti? No, nema veze - sagorjet ćeš ti, a mi u životu uživati!

Dora Šegvić, 6.a

Što je nekome u glavi pucalo kad je tebe u kazalište spucalo O, Mucalo, Mucalo... Krnjo, Krnjo, za sve si kriv zato jer si živ!

Luna Delić, 6.a

Krnjo krnjavi, osvetit ćemo se mi što gay paradu u Split donijet ćeš nam ti! Reci, Krnjo, zašto nam ljeto kvariš? Zar za nas uopće ne mariš? Prema zlu ne kroči, jer čeka te plamen na lomači!

Marina Ćuk, 6.a

Neka gori Krnjo jer je moje ocjene zbrlj'o Krnjo, Krnjo, za sve si kriv - kriv si jer si živ!

Klara Čovo, 6.a

Taj smo utorak svi, i profesori i učenici, došli u školu namaskirani. Školom su šetale ovce, mačke, psi, klauni, časne sestre, hipiji, poznate osobe, vještice - pa čak i čevapi!

PUTUJEMO I UČIMO

ŠKOLA U PRIRODI

Pišu:

Nenni Goleš i Jana Matošić, 4.a

1. DAN

U ranu zoru okupila su se sva tri četvrta razreda naše škole, podijelila se u autobuse i krenula na dugo iščekivani put. Od uzbudjenja nismo ni primjetili kako smo jako brzo stigli u NP Plitvička jezera, naše prvo odredište. Svi smo bili očarani ljepotom jezera i slapova, a posebno najvećima: jezerom Kozjak i Velikim slapom. Nakon toga krenuli smo prema otoku Krku. U predvečerje smo stigli na naše odredište – Omišalj, otok Krk, smjestili se u hotelske sobe, pomalo umorni od puta i slnog uzbudjenja.

2. DAN

Rano ujutro krenuli smo autobusom prema Puli. Oduševio nas je taj najstariji istarski grad, a posebno Arena, u kojoj su se u prošlosti odvijale borbe gladijatora. Nakon ručka i kupovine suvenira, krenuli smo brodom prema NP Brijuni.

Svi smo ostali zaprepašteni ljepotom tog nacionalnog parka koja se razlila na 14 otočića. Tamo nas se najviše dojmila miljenica otoka, papiga Koki, ali i mnoge druge životinje, od kojih smo neke vidjeli i prvi put u životu. Kroz otočki safari vozili smo se vlakićem.

Prepuni dojmova krenuli smo natrag prema našem hotelu, u kojem je te večeri priređena urnebesna zabava u disku.

3. DAN

Nakon buđenja i slasnog doručka, krenuli smo na otočić Košljun u posjet Franjevačkom samostanu i Etnografskom muzeju. U tom muzeju je izložena najmanja knjiga na svijetu, u kojoj je Očenaš napisan na čak 7 svjetskih jezika! Nakon toga smo posjetili Jurandvor, u neposrednoj blizini Baške na otoku Krku. Tamo se nalazi crkvica sv. Lucije, u kojoj je pronađena Bašćanska ploča. To je spomenik kulture hrvatskog naroda. Predstavlja glagoljski natpis, ispravu isklesanu u 13 redaka teksta, koja govori o donaciji hrvatskog kralja Zvonimira crkvici sv. Lucije. Nakon toga otišli smo na ručak u Bašku i prošetali tim prekrasnim otočkim mjestom.

4. DAN

Posljednjeg dana naše avanture krenuli smo prema NP Paklenica. Uživali smo u pogledu na kanjone Velike i Male Paklenice te u šetnji kroz šumu crnog bora. Saznali smo i da je Paklenica dobila naziv po „paklini“, smoli crnog bora, koju je lokalno stanovništvo koristilo u narodnoj medicini za zacjeljivanje rana.

Nakon toga krenuli smo prema Zadru. U autobusu smo se cijelim putem zabavljali i pjevali, svjesni da se našem druženju uskoro bliži kraj. Već pomalo umorni od puta i neprospavanih noći obišli smo crkvu sv. Donata, šetali Kalerlargom – poznatom glavnom gradskom šetnicom - i posjetili muzej prepariranih životinja te Morske orgulje i Pozdrav suncu.

Iscrpljeni, ali sretni, s nestrpljenjem smo stigli u Split, gdje su nas dočekali roditelji. Svi smo se složili oko jednog : **Ovo bi svakako trebalo ponoviti!**

HUMANOST na djelu

- ne zaboravimo starije i nemoćne -

Svi nam uvijek govore da trebamo uvažavati i pomagati starije, bolesne i nemoćne. Nažalost, kod dosta ljudi to ostane samo na riječima. Međutim, učenici naše škole svojim su primjerom pokazali kako se treba odnositi prema drugim ljudima. Posjetili su štićenike Doma umirovljenika Lovret. Učiteljica **Dijana Budimir** iznijela nam je svoje dojmove, u ime svih učenika.

"Naš je dolazak dočekan u ugodnoj i druželjubivoj atmosferi. Posjetili smo pokretne i nepokretne štićenike Doma umirovljenika u njihovim sobama, gdje smo ih razveselili pjesmom i druženjem. Tom prilikom uručili smo im i prigodne poklone, kojima su se oni silno obradovali. Kao i nama, stariм i nemoćnim štićenicima Doma umirovljenika posjet je puno značio. Cijeli je taj susret bio dirljiv - bilo je suza radosnica i žalosnica. Nakon druženja s umirovljenicima, uvjerili smo se u veliki smisao malih stvari. uvjerili smo se da lijepa riječ, razgovor i pjesma mogu biti dovoljan razlog za sjaj u očima, i da ponekad nije potrebno puno da bismo svoje bližnje učinili sretnima. najsretniji ljudi nemaju sve najbolje, oni izvuku najbolje iz svega. Žive jednostavno. Govore ljubazno. Vole velikodošno i vesele se malim stvarima."

Neka nam
ovi učenici
svima budu
primjer!

I MI IMAMO SUPERTALENT

Razgovarali smo s učenicama 6.a. razreda, Žanom Brajković i Klаром Čovo, koje treniraju hip hop u plesnoj skupini Style force. Ne bi to bilo ništa neobično da prošle godine nisu došle do polufinala u emisiji Supertalent! Nažalost, nisu došle do pobjede, ali mi smo svejedno ponosni na njihov uspjeh.

ŽANA

Kada si počela plesati?

Prije 3 god.

Zašto baš hip hop?

Klara me jedanput odvela na trening, to mi se svidjelo i počela sam trenirati.

Jesi li upoznala i jednu zvijezdu dok si bila u Supertalentu?

Jesam. Ninu, Dubravku, Enisu, Reneu i Igora.

Što si očekivala od Supertalenta? Je li ti bilo žao kada ste ispali?

Bilo mi je žao. Iskreno, nisam očekivala prolaz dalje.

Čega te bilo najviše strah u Supertalentu?

Komentara žirija.

Koja ti je bio najbolji ocjenjivač u žiriju? Zašto?

Nina, zato što je davala najbolje komentare.

Koliko je treninga potrebno za postići dobre rezultate?

Ovisi o tome je li natjecanje ili ne, jer za Supertalent smo se pripremale od 10 ujutro do 10 navečer. Inače je lakše.

Što misliš o vašoj plesnoj skupini Style force?

Mislim da smo jako složni prijatelji, ne svađamo se, pomažemo si...

KLARA

Što za tebe znači hip hop?

Hip hop je za mene ljubav prema plesu.

Je li te bilo strah izaći ispred toliko ljudi u emisiji?

Nije, zato što plešemo u skupini.

Kojom bi se ocjenila kao plesačica?

Na ljestvici od 1 do 10 ocjenila bih se sa 6, zato što ima mnogo boljih od mene, ali i ja sam također dobra.

Koja je bila glavna motivacija za trud tijekom nastupa?

Mišljenje i komentari žirija.

Tko te potaknuo da treniraš hip hop?

Prijatelji, već u 2 razredu.

Jesi li razgovarala s nekim iz žirija u Supertalentu?

Jesam. Sa svim iz žirija te s Reneom i Igorom.

Što ti se najviše svidjelo u Supertalentu?

To što je bilo mnogo zanimljivih igara, što smo se upoznali s konkurencijom, snimali smo i reklame itd..

Koliko ste se pripremale za Supertalent?

Od 9. do 11. mjeseca.

Je li ti nastup u Supertalentu dosada najveći uspjeh?

Ne, jer je naša skupina bila i prvak u državi.

PUT VANJA

DORA I JA NA... AZURNOJ OBALI!

Bila sam strašno uzbudjena. Jedva sam dočekala tu večer kada smo trebale krenuti na put za Azurnu obalu. Što me činilo tako uzbudenom? Hmm, put, da - ali sa mnom je išla i moja prijateljica Dora! Na stanici smo nestrpljivo dočekale bus i krenule.

Sutradan smo u popodnevnim satima stigle u maleni grad u Italiji, a to je Andorra. Raspromile smo se te pošle na počinak. Sljedeće jutro probudile smo se pune energije i pozitivnog raspoloženja. U planu nam je bilo posjetiti tri prekrasna grada: Cannes, Antibes i Menton. U ranim jutarnjim satima posjetili smo Antibes, gdje se održavao Boat Show. Sljedeći grad koji smo posjetile bio je Menton. To je tipičan sredozemni grad. Tamo se uzgajaju agrumi, a od viškova rade raznorazne figure i tako privlače turiste. Svake se godine tamo održava i festival limuna, ili "Fete du citron" gdje se izlažu nevjerljativi kipovi od voća!

Nakon toga, posjetile smo Cannes. To je filmski grad, prepun velikih luksuznih hotela za poznate filmske zvijezde. Kao što znate, tamo se održava i filmski festival. Bilo je uzbudljivo šetati po crvenom tepihu po kojem hodaju poznate osobe! Također, sve vrvi od skupih dućana kao što su Christian Dior, Swarovski, Gucci, Rolex... Sljedeći dan posjetile smo Nicu. To je jedan od najljepših gradova koje sam ikad vidjela! Ljudi je zovu i "kraljicom Azurne obale". U njoj smo uglavnom gledale prirodne ljepote. Ima prekrasnih plaža, a hoteli su tako luksuzni. Ali, sve je taaako skupo!

Zadnji dan, meni i najdraži, išle smo u malu kneževinu Monako. Ta me kneževina asocira na neki američki grad jer ima visoke nebodere te privatne kuće s bazenima. Posjetili smo palaču njihovog princa, vozili smo se i stazom Formule 1... No, najveći doživljaj nam je bio posjetiti casino. Vodič je rekao Dori i meni da nas vjerojatno neće pustiti unutra. Međutim, mi nismo odustajale, htjele smo ući. Od ostalih članova grupe posudile smo tamne crne naočale i ušle unutra. Čak smo i probale igrati! Nismo ništa osvojile, ali je jedna starija gospođa osvojila milijune i milijune kockajući se.

Uživala sam na ovom putu i lijepo sam se provela. Savjetujem svima da posjete Azurnu obalu jer znam da neće pogriješiti u tom odabiru.

Lea Vladović, 8.c

Antibes

Menton - kip od limuna i naranči

Kraljica Azurne obale - Nica

Monako - djelić staze Formule 1

Crveni tepih u Cannesu

JEDAN LIJEP VIKEND

PROFESORICE U R A M ī

Tko misli da profesori svaki dan kod kuće sjede i spremaju testove i zadaće za svoje učenike, grdno se vara. Naše su profesorice iskoristile lijep vikend i zajedno oputovale u Ramu - lijepo mjesto u BiH. Što su tamo vidjele, ispričala nam je profesorica hrvatskog jezika, Gorana Marović.

"Rama je malo, mirno mjesačce s velikom tradicijom. Poznato je po franjevačkom samostanu iz 16. st. i lijepoj crkvi ispred koje se nalaze prekrasne, velike skulpture. Također, tu je i Etnografski muzej, gdje su izložene stare nošnje i predmeti te flora i fauna. Iako je bio 26. ožujka, poslužilo nas je lijepo i toplo vrijeme pa smo mogle razgledati sva ta mjesta. Bile smo na misi, nakon čega je uslijedio odmor uz ručak i kavicu. Posjetile smo malo mjesto, ali veliko svetište i ostali zatečeni ljepotom prirode, umjetnina te mirom i tišinom."

Ramski križ

Etnografski muzej - obuća

Skulptura Posljednja večera

Franjevački samostan

ZANIMLJIVOST

Ramski franjevački samostan izgrađen je u 15. st. Međutim, doživio je nekoliko požara pa je bio stalno obnavljan. Posljednji požar zbio se 1682. god., kada je krovopokrivač, po vjeroispovjeti pravoslavac, podmetnuo požar jer je u srijedu - na posni dan - našao kost u jelu!

POVIJESNI KUTAK

MODA KROZ POVIJEST

SREDNJI VIJEK

Glavni razlog zašto se odijevamo praktične je naravi: zaštita od klimatskih uvjeta, okoliša, insekata... No, odjeća ima i druge funkcije. U prošlosti, kao i danas, odjeća je pokazivala i pokazuje društveni status, bogatstvo, vjeroispovijest, nacionalnost ili osobnost pojedinca. Primjerice, kada je u pitanju vjeroispovijest, u 13. stoljeću papa Honorije III. je odredio da Židovi moraju nositi kružni znak izrađen od tkanine žute boje. I prostitutke su bile obilježene - u javnosti su morale nositi crne plašteve, posebne cokule ili crvene kapuljače po kojima bi bile prepoznate. U Francuskoj je prije revolucije 1789.g. crvena boja bila rezervirana za plemstvo, dok su pripadnici trećeg staleža smjeli nositi samu crnu boju.

Kad je riječ o odijevanju, moda postoji otkad postoji i samo odijevanje. Moda je nastala u onom trenutku kad je čovjek prvi put izradio i obukao odjevni predmet bez „opipljive“ svrhe, osim one ukrasne.

Sl.1. Engleske plemkinje iz Hunterian Psaltera, oko 1170.g., uočljivi su dugački rukavi u obliku trube. Žena koja ima pokrivenu kosu velom je udata, dok je ona bez vela neudata djevojka

GOTIKA - VELIKE PROMJENE

Diljem europskog kontinenta ljudi su stoljećima nosili sličnu odjeću. I ženska i muška odjeća bila je vrlo slična. Tek u 14. stoljeću dolazi do osjetnijih razlika u odijevanju spolova. Muškarci više ne nose dugu, široku i naboranu odjeću. Takvu će odjeću nositi još samo pripadnici svećenstva, starci i djeca. Suknje i duge haljine postaju isključivo ženska odjeća. Tek u 18. stoljeću pojavit će se posebna odjeća za djecu.

15. stoljeće donosi modne ekstreme, poput rukava koji se vuku po podu ili cipela sa šiljastim vrhovima koji su smetali pri hodanju. Takve ekstravagancije objašnjavamo pojavom bogatog građanstva koje svoj kapital ulaže i u raskošnu odjeću. Ono je s distance pratilo modne trendove koje su diktirali europski vladarski dvorovi, kakav je bio dvor vojvode Filipa Dobroga (1419.-1469.) u Burgundiji.

Sl.2. Burgundska haljina obrubljena krznom. Haljina ima V-izrez koji otkriva donju haljinu crne boje i bijelu potkošulju. Na glavi žene je zvonolika kapa-henin i veo

Sl.3. Haljina obrubljena krznom sa vrećastim rukavima koji su izrezani. Iz izreza izviruje donja haljina crvene boje. Na glavi žene je bijela lanena tkanina, Bruges, 1443.g.

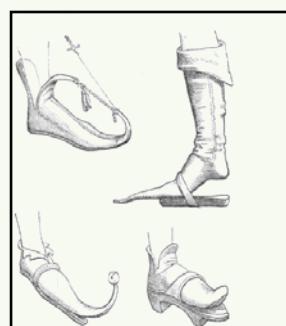
Pokrivala za glavu, frizure i cipele u doba gotike

S obzirom da je u srednjovjekovnoj Europi vladalo uvjerenje da udata žena mora prekriti kosu, nosila su se najrazličitija pokrivala za glavu. Nosile su se kapuljače sa završetkom u obliku tuljca, turbani i dr. Najpopularnije pokrivalo za glavu, posebno u Francuskoj, bila je kapa u obliku zvona, henin (sl.5.). Henin je bila kapa po obliku najsličnija geometrijskom tijelu stošcu. Izrađena je od žice koja je bila prekrivena nekom vrstom tkanine. Na vrhu takve kape nalazio se veo. U modi su bile različite vrste frizura u obliku leptirovih krila, srca ili ovnjujskih rogova . Takve frizure pravile su se pomoću savitljive žice ili mreže za kosu. Što se tiče cipela. nosile su se kožne "poulaines" - cipele sa šiljastim vrhovima (slika 5).

Sl.4. Marija od Burgundije, 15. st., na glavi nosi henin u obliku krnjog stošca te trake ukrašene dragim kamenjem i obični veo

Sl.5. Poulaines - vrsta cipele koja je bila jako popularna u periodu od kraja 14. pa sve do kraja 15

MODNI IZVJEŠTAJ

jeSMO Li još u PoViJeSTi?

ISTRAŽILA: Tea Barbir, 7.c

Definitivno, škola Manuš je u trendu! Kao i ostale škole, i mi pratimo što je in, a što out. Na našim se hodnicima viđaju svakakve modne kombinacije - neke bolje, neke lošije. Ipak, neke su stvari svima zajedničke jer su jako popularne ove godine.

1. STARKE

All Star Converse su vječne. Nosili smo ih prošle godine, nosimo ih i ove. U što luđoj boji - to bolje!

2. SKEJTE

Kad nismo u starkama, onda smo u skejtama - i dječaci i djevojčice. Udobne su i cool!

3. BALETANKE

Još su uvijek popularne i svaka ih djevojčica u školi nosi (a i neke profesorice)!

4. REBE ili GEGE

Ni one nikad ne izlaze iz mode. Vijest bi bila kad bismo ih prestali nositi :)

5. BIEBERICA

Frizura jako popularna među dečkima u našoj školi. Ime je dobila po slavnom Justinu Bieberu.

6. FASHION BANDZ

Ove se narukvice nalaze na svako drugoj ruci Manušana i Manušanki, od prvaša do osmaša. Apsolutni hit koji morate nositi da biste bili in :)

7. RAJFOVI

Bilo da je riječ o kratkoj ili dugoj kosi, ona je najčešće ukrašena rajfom ili obručem. Najviše se nose oni s mašnama ili cvjetovima u raznim bojama. Od frizura najpopularnija je duga kosa, kod starijih učenica obojana u crnu ili tamnocrvenu boju. Popularne su i franzete u svim oblicima - ravno ili ukoso ošišane.

8. MAJICE S PRINTOM

Ovo posebno vrijedi za proljeće i ljeto. Majice svih boja, s nekim natpisom ili slikom. New Yorker mjesto je gdje većinom nabavljamo ovakve majice.

9. KRATKE JAKNE

Karirane, raznobojne, kožne, platnene... viđamo ih sve. Nose se zakopčane na "v" izrez.

10. MARAME

Većinom ih nose djevojčice, ali i neki dječaci. U kombinaciji s majicom s natpisom, rebama i starkama, izgledaju odlično!

UNIFORME

DA ILI NE?

Svi znamo koliko djeca, pogotovo tinejdžeri, vole modu. Nema ništa ljepeš nego u školi pokazati nove starke, suknicu, majicu ili kapu. Međutim, u mnogim školama učenici i učitelji ne nose svoju odjeću, nego školske uniforme. Učenici često imaju predrasude prema školskim uniformama jer ih zamišljaju kao ružne, staromodne odore s lakiranim cipelicama. U našoj školi to još uvijek nije uvedeno pa smo pitali učenike što misle o školskim uniformama - jesu li one stvarno tako strašne i kakve bi uniforme voljeli nositi Manušani?

Mia, 6.c: Ja sam za uvođenje školskih uniformi jer pojedinci gledaju i međusobno komentiraju tuđu odjeću i odijevanje, a to je ružno. Uniforme bi mogле biti, recimo, crne ili sive tajice i šarene košulje za djevojčice te crne traperice i šarene košulje za dječake. Obuća po želji!

Jeronim, 6. c: Ja sam protiv školskih uniformi jer naša odjeća ponekad može biti i korisna, npr. pri raspoznavanju učenika kada je neka tučnjava i slično. Sumorno je svaki dan gledati istu odjeću, iste boje... a pogotovo neke suknjice ili džempere!

Tijana, 6.c: Uniforme su dobre i iz praktičnih razloga, zato što onda ne trošimo toliko novca na odjeću. Ja bih voljela nositi čizme ili cipelice, crvenu majicu i džemper te crne tajice i suknu.

Ivana, 6.c: Mogu se uvesti uniforme, ali ne moraju dječaci i djevojčice nositi majice istih boja. Djevojčice, na primjer, mogu nositi ljubičaste, roze, crvene, a dječaci plave, zelene ili smeđe. Ne trebamo nositi lakirane cipelice, nego možemo nositi i tenisice.

Luka, 5.c: Nisam za školske uniforme zato što je to kopiranje Engleza!

Ivan, 7.c: Mislim da bi bilo dobro uvesti školske uniforme zato što bi se tada neki pojedinci koji vole provocirati okolinu svojim izgledom ukloplili u okolinu. Nitko ne bi zadirkivao učenike slabijeg imovinskog stanja, koji si ne mogu priuštiti „fensi-šmensi“ jaknu od 1000 kn.

Anđela, 5.c: Školskim uniformama sprječilo bi se nedolično odijevanje koje se sve češće viđa na školskim hodnicima.

Roko, 6.c: Uniformama se urušavaju naša prava na slobodno odijevanje. U školskim uniformama bismo izgledali kao čipkasti stolnjaci iz 50-ih!

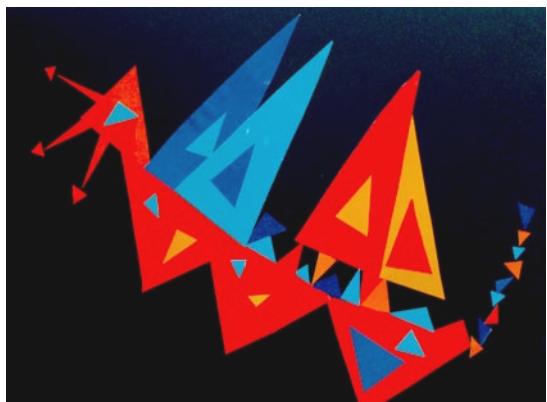
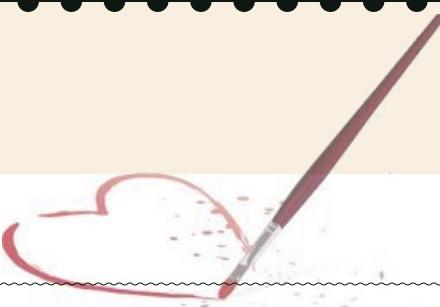
DA MI BIRAMO UNIFORME...

Tekst i slike: Paulina Bešker, 6.c

IZGLEDALE BI OVAKO!

Slikom & riječi

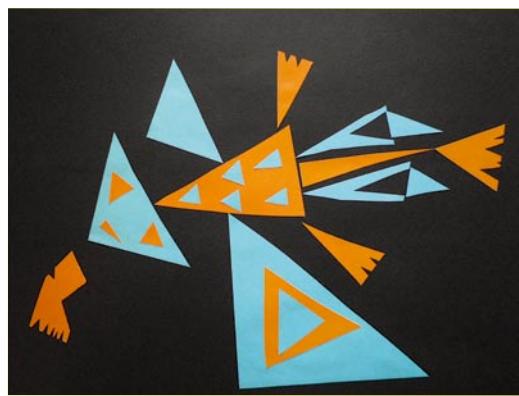
Maja Čosić, 5.a

Brigita Krivić, 5.a

Petra Martić, 5.b

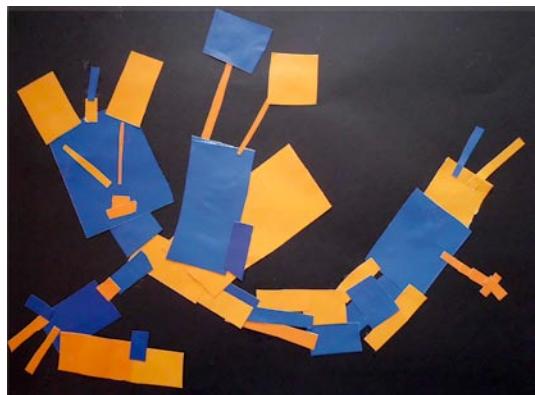
Mihovil Biloš, 5.c

Anđela Mia Jeličić, 5.b

Dino Vuknić, 5.a

Luka Botteri, 5.c

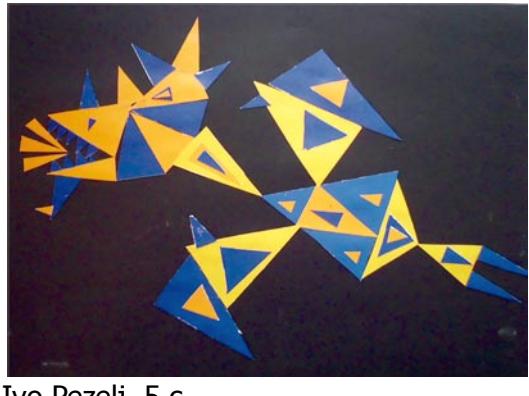
Leonarda Strmo, 5.a

Tihana Golubić, 5.b

Tina Barić, 5.a

Ivo Pezelj, 5.c

Antonela Buljan, 5.c

TO SAM JA

MOJA OBITELJ I JA

Ja sam dobar u golfu, osjetljiv sam na tužne filmove. Volim jesti, volim ići u City Centar i u Jokera. Skupljam sve, imam puno moći, a to su vrtiti se kao helikopter i lupati glavom. Strašan sam bakteriofob, vrijedan, duhovit, komičar. Malo sam lukav, spretan, živahan, dobar i luckast.

Domagoj Silobrčić, 2.c

MOJ NONO

Moj nono živija je na škoju. Svakog dana iša je u ribe. Nosija je arti. Doša bi na pučinu i bacija ankoru. Na moru je bija i po lipoj ariji i kad je bija fortunal. Uvik nan je donosija frišku ribu. Bij je na moru po par dana. Zato bi mu none uvik nešto metnila za izist. Kad bi akošta, svi bi ga sritni čekali da vidimo ča je ulovija. Onda bi svima nama nona pripremila riblju juvu, brujet a nakon obida bi popili bevandu i igrali briškulu. Da nan ne padne cukar, spremila bi rožatu. Posli bi s nonon išla u đir po gradu.

Sara Živković, 4.b

Tea Barić, 2.a

MOJA OBTELJ

U mojoj obitelji je dvoje dice te dvoje odrasli judi. Moj brat Augustin, ja Martina, mama Mirjana i tata Edi. Volin živit u svojoj kući, u njoj pucan od sriće. Moj brat voli igrat balun, a ja se volin puno banjat u more. Moj je brat pravi berekin jer me voli štucigavat. Nediljon zajedno obidavamo, malo proćakulamo, a nekad se pomalo i kontreštajemo. Moja mama voli svirat na gitari i lipo kantat, a onda moj tata i ja zabalamo po kužini. Eto, to van je moja lipa i šesna obitelj!

Martina Kukoč, 4.b

Moja obitelj

Tata prirodu ispitiva
i to me grozno živcira!

Mama se samo brine za ljepotu,
ja to trpjeti više ne mogu!

Brat pokušava „pomoći“,
al' za reći mu: „Dosadan si“
treba imati moći.

Baka i djed me stalno muče
pa mi dođe da odem od kuće.

To je obitelj luda
koja se ne može naći svuda.

Priznajem, ipak, teško je
odoljeti,
takvu obitelj ne možeš ne
voljeti!

Karla Ujaković, 4.a

MOJA MAJKA

Moja majka je vedrog lica,
Puna dobrote i snažna srca.

Dobrog je i vatkog stasa,
Lijepa joj melodija dolazi iz glasa.

Osmijeh je njen kao sunčan dan,
Svojim me pričama uvodi u san.

Te crne njene oči,
Što sjaje u mrkoj noći,
Dok sanjaju lijepi san,
Vani se budi novi dan.

Elena Matijaš, 7.a

Kaja Colnago, 1.b

Lucija Budić-Leto, 2.a

Kaja Colnago, 1.b

Lucija Budić Leto, 2.a

BOJE MOGA KRAJA

MOJ ZAVIČAJ

Živim u najstarijem gradu Splitu. Brdo Marjan je prekrasno. Vidi se zlatni pogled nad našim morem. Sunčev osmijeh treperi nad gradom. Priroda je prekrasna. Na stablima počinju cvjetati pupoljci. Cvijeće miriši kada prođem pored njega. Cvijeće je lijepo. Sunce nam se smiješi i sjaji nad našim gradom.

Nika Tokić, 2.c.

Stella Henjak, 1.c

PRVI LET

Bilo je to jednog kišnog jutra. Neke od kapljica na sivom, teškom oblaku bile su jako uzbudjene zbog svog prvog kišnog leta kao naprimjer Velika i Mala kapljica.

Mala kapljica: „Sestrice, uskoro ćemo odletjeti sa ovog oblaka u veliki vodeni svijet.“

Velika Kapljica: „Da, jedva čekam!“

Dok su njih dvije razgovarale o letu, iza njih se sasvim neprimjetno pojavi vjetar i zlobno ih odgurnu s oblaka.

„Upomoć“, preplašeno su dozivale kapljice, a vjetar im se zlobno smijao.

U brzom letu naišli su na sunce kojem je bilo čudno vidjeti zajedno na nebnu i sunčeve kapi.

Pahuljice dozivaju: „Pomozi nam, želimo natrag u oblak!“

„Buć“, svojom ih je toplinom sunce zagrijalo i pretvorilo u vodenu paru te ih vratio u oblak.

„Hvala ti prijatelju!“ zahvaljivale su kapljice svom spasitelju.

Njihovo je prijateljstvo na nebnu napravilo predivan pečat – dugu.

„Predivna je!“ divile su se dugi iz oblaka kapljice, a sunce ih je veselo pozdravljalo s neba.

Nenni Goleš, 4.a

JESEN

Lišće žuti dok se jesen posvuda šulja.
Kišni oblaci je prate.
Sunce ne dolazi više često,
Ali često nevrijeme se zbiva.
Lijepi plodovi zemlje čekaju
Da se jesen prišulja i kraj njih.

Marin Miloš, 2.c

Lucija Baloević, 3.c

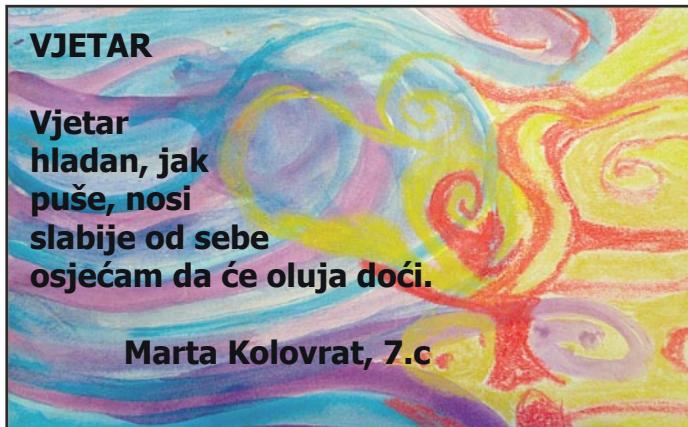

Darijan Gudelj, 3.b

JESEN U MOME GRADU

Jesen je već stigla u moj grad. Ona boja ulice, parkove, trgove i dječja igrališta svim bojama. Njene kiše Peru kolnike, trgove i klupe, a vjetrovi savijaju grane i nose lišće. U kafićima ljudi piju tople napitke, mame prave kolače od kestena. U izlozima se nalaze tople čizme, šalovi, kaputi i rukavice. Ulicama šetaju kišobrani šarenih boja koji se sjaje od kiše. Vjeverice u parkovima pronalaze žireve. Više nema djece na ulicama i igralištima, a i klupe su ostale same. Kiša je sve potjerala. Samo jesen šeta ulicama.

Jerolim Štambuk, 4.c

Nikola Petrić, 5.b

Lara Nizeteo, 5.b

JESEN U MOM GRADU

Ušla je kroz vrata moga grada.
Prošla je ulicama i parkovima.
Pozlatila ih je, uznenirila, pa
uspavala. Onda se skrivala u
zgradama i kućama. Bilo joj
je hladno. Dozivala je zimu
kišom. Umorna i promrzla, tiho
je otišla jednoga dana.

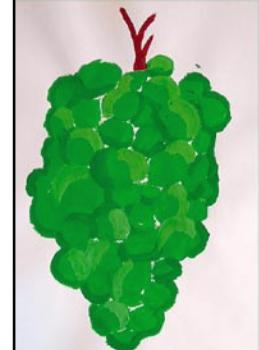
Mia Bralić, 3.b

Paulina Bešker, 6.c

Miran Relić, 6.b
(ulje na platnu)

Mia Marić, 6.c

RODNO MISTO MOJE

Ispričat ću vam jednu štoriju o mistu u kojem san se rodila. To misto je veliko, u njemu nikad nije dosadno, uvik se piva i smije. Kraj njega je Jadransko more. Ono je lipo, čisto i veliko. Svi se u njemu kupaju, posebno dica. Misto u kojen živin zove se Split. Cvića ima svugdi okolo kuća, a sa prozora babe i dide beštimaju na dicu. Dame, pune zlata, nakinđurene šetaju gradon. Moje misto ima i puno spomenika: kazalište, crkvu sv. Duje, i Dioklecijanovu palaču. Svaki sat na pjaci zazvoni ura. Evo, to je bilo to. Sigurno sad želite posjetiti Split. Što čekate?

Sara Živković, 4.b

Katja Brajković, 4.c

AH, TA LJUBAV...

Zebra i slon

Jedna se zebra zaljubila u slona
Baš u onog koji ima sto tona.
A taj se slon zaljubio u tu zebru
istu
I stavio je prvu na ljubavnu listu.

Da se priča skrati,
zebra je mislila stalno što će
slonu dati.
A slon je zebri ubrao cvijeće,
Al se osušilo pa ga je bacio u
smeće.

Sada na scenu dolazi crnac
Koji rješava ljubavne probleme.
Ma, koji crnac! Hajde van sa
scene!
Idi što dalje od slona i zebre!

Gdje smo ono stali? Ah, da!
Zebra i slon ko dva cvijeta
procvali.
Skupili su hrabrost i stas
i viknuli VOLIM TE na sav glas!

Slonu se zacrvenilo lice
ko kečap s pizze!
Zebri isto tako,
vjerujte, nije im bilo lako.

Samo, kakva li će im djeca biti...
Molim vas, to nemojte mene
pitati!

Antea Benzon, 4.c

Martina Kukoč, 4.b

LJUBAV

Ljubav mi se smiješi
Ona za simpatiju nikada ne
griješi.

Ljubav je kada dječak
djevojčici daruje cvijet,
A za nju tad postane ljepši
cijeli svijet.

Ljubav je kad dječak djevojčici
pjesmu pjeva
Jer tada iz oba srca ljubav
sijeva.

Srce je zadovoljno
Kad je dvoje ljudi zaljubljeno!

Maja Čosić, 5.a

ŠTO JE LJUBAV

Ljubav je puna života,
Kao šuma raskošna srca,
To je nešto puno divote
Al' ne možeš je kupit', znaj!

To je jedan događaj lijep,
Kad srca cvatu u predivan cvijet,
Kada dobiješ oči i nisi slijep,
Pa vidiš kuda će te odnijeti svijet.

Ljubav bi trebala značiti sve,
Može liječiti bolesne pa čak i zle.
Možeš biti i bogat i lijep
Al bez ljubavi si potpuno slijep!

Ljubav ćete prepoznati
Kad rumenih obraza dođe
I tada znate da morate je upoznati
Dok ona drugom ne pođe.

Računala, internet,
Sve je to viška,
Jer kad ljubav pravu upoznate,
Nikoga više ne znate!

Brigita Krivić, 5.a

Moja simpatija

Moja simpatija ima lijepo ime
Upoznala sam ga ove zime.
Ima kosu dužu i plavu
Kad ga vidim, izgubim glavu.

On ne zna da mi se dopada,
Kad ga vidim, tlo mi propada.
Jednoj mojoj prijateljici je priznao
Da bi za mene na svjetu sve dao.

Moja duša sada je sretna
Jer to je ljubav bezuvjetna.
Želite znati kako mu je ime?
Obećavam, reći ću vam sljedeće
zime!

Tina Smoljan, 4.c

Blanka Stermšek, 1.b

LJUBAV JE...

Ljubav je kad te netko voli,
A ponekad nesretna ljubav boli.
Može biti prijateljska
Ili ona roditeljska.

Ljubav je kad te nešto toplo
Oko srca grije
Dok se tvoja simpatija smije.

Ljubav se ne može platiti,
Već samo ljubavlju uzvratiti!

Valentina Biloš, 5.b

SVE JE TO ŽIVOT

Ravnopravnost

Otišli smo s razredom na Gripu. Kada smo došli, zaigrali smo nogomet. Jedan trenutak sam se udaljio od igrališta da skinem jaketu. Kada sam se vratio, nisu mi dali da igram. Zašto nisam smio igrati nogomet? Imam ista prava kao i svi oni!

Roko Pribudić, 2.a

Neravnopravnost

Shvatila sam što je to kada se Lucijo i ja igramo. On je moj bratić i uvijek kad dođe kod mene moramo se igrati kako on hoće. Mama kaže da je on gost, ali tako je i kad ja dođem kod njega. Ne samo da bira igre već uvijek mora pobjeđivati. U slučaju da ja pobijedim, prekida igru i odlazi gledati televizor.

Karla Kanjer, 2.a

Kako sam prevario učiteljicu

Bilo je to na satu matematike. Učiteljica je zamolila jednog učenika da pregleda domaći uradak. Shvatio sam da sam ga zaboravio napisati. Imao sam već jedan minus. Druga dva koja sam trebao dobiti značila bi jedinicu u imeniku. Pokazao sam dvije ranije riješene strane. Učenik to nije primijetio. Učiteljice, oprostite mi!

Roko Pribudić, 2.a

TIĆ LUĆKO

Moj djed Petar voli tiće. Otkad znam za sebe, on ima tića u kući. Jednog dana, djed je otisao u sobu, a baka je kuhala ručak. Ja sam pustila tića. Kad je djed video da nema tića u čibi, strašno se prepao. Znao je da sam ga ja pustila iz čibe. Nije smio povisiti glas jer su ga mama i baka strogo gledale, a ja sam bila još mala pa nisam znala da to djedu toliko znači. Djed se počešao po glavi i zapitao se gdje bi tić mogao biti. Gledao je u školjci, ispod kreveta, na ormaru... Moj tata ga je pronašao, a djedu je lagnulo. Sad su to svi zaboravili, ali još je to moja mala tajna.

Marija Jakelić, 3.c

Lana Stričević, 5.c

Anja Krstulović, 5.b

Tihana Golubić, 5.b

Matea Sučić, 5.b

Nikola Petrić, 5.b

KAKO SAM POKUŠALA PREVARITI SESTRU

Moja rodica Lara, baka, djed, seka Petra i ja bili smo u Vinišću. Baka je poslala rodicu i mene u dućan po manistru. Od viška novca kupile smo sladoled i pojeli ga putem kući. Odlučile smo da to nećemo nikome reći. Kad smo došle kući, djed i seka su nas pitali jesmo li jele sladoled, ali mi smo rekle da nismo. U dvorištu ispred kuće sestra je primjetila da su nam zubi od čokolade, a mi smo tvrdile da nisu. Sestra je rekla da smo sigurno jele sladoled od čokolade, a mi smo u isti glas povikale: "Ne, nego od jagode!" Petra se nasmijala i rekla da zbog te laži poslijepodne na moru nećemo dobiti sladoled. Tako smo mi pokušale prevariti Petru, ali je ona lukavo prevarila nas!

Dora Budimir, 2.a

Ana Juras, 5.a

Jure Carić, 6.c

Augustin Kukoč, 7.b

Andrija Polić, 5.b

SVIJET IZ SNOVA

ŽELJELA BIH

Luka Budisa, 5.b

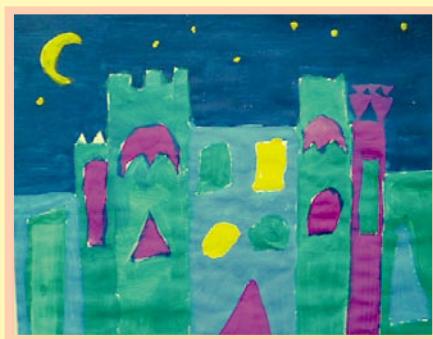
Valentina Biloš, 5.b

Duje Franić, 5.b

Karla Tokić, 6.c

Ivan Maretić, 6.b

Ja bih željela da sva djeca svijeta budu sretna i da se unatoč njihovom izgledu, vjerovanju ili nacionalnosti poštuju njihova prava. Htjela bih da djeca unatoč svojim nedostacima budu sretna. Htjela bih da se svi zajedno druže bez obzira na razlike. Htjela bih da djeca budu djeca i da ne budu zlostavljanja. Da se osjećaju jednako vrijedno i nezapostavljeno. Htjela bih da djeca budu oni koji svojom dobrotom spajaju svijet i da su ona unatoč vjerskim ratovima uvijek ujedinjena. Želim da osnovne škole budu bez nasilja i da svako dijete ima pravo na različitost. Želim da mi Bog pomogne u mojim nastojanjima, jer nas je On stvorio ovakve kakvi jesmo. Bez obzira na boju kože, svi smo ljudi i djeca Božja. Bože, čuvaj svu djecu svijeta i ispunи naše želje!

Nenni Goleš, 4.a

Glasujmo

Glasujmo svi za zdravlje i sreću za zeleni list i još veći kist.

Glasujmo svi za lijepi cvijet, i sretni svijet, za zdravu jabuku i pravu nauku.

Glasujmo svi za sunčan dan i noćni san. Nek radost i sreća Bude još veća!

Klara Jelača, 4.a

Franka Brničević, 3.b

Luka Caktaš, 2.a

Dragi profesore Baltazare!

Živim u velikom gradu prepunom automobila. Ulice u gradu su jako prljave, zrak je zagađen i automobili rade buku. Parkova gotovo da nema. Djeca nemaju mjesta za razonodu i igru. Sve je popločano sivim asfaltom. Biljke i životinje su tužne. Imaš li rješenje za naš problem?

Andrea Listeš, 3.a

Tea Barić, 2.a

Vana Pezelj, 4.c

TELEFONSKI RAZGOVOR

Bila je subota ujutro. Nikoga nije bilo kod kuće. Neko sam vrijeme gledala televizijski program i onda sam odlučila učiti zemljopis. No, naravno, to mi je bilo dosadno. Uzela sam telefon i nazvala prijateljicu. Nitko se nije javljaо. Onda mi je netko pozvonio na vrata. Bio je to dječak od svojih desetak godina. Zamolio me da mu posudim telefon i ja sam, nevoljko, dopustila da uđe. Nekoga je nazvao. Vrlo brzo otišao je iz mog stana. Previše me zanimalo s kim je razgovarao, pa sam nazvala broj koji je on birao. S druge strane slušalice začula sam vrisak. U tom trenutku mi je zazvonio mobitel i ja sam se javila.

Bila je to moja prijateljica, koja mi je rekla kako je nestao dječak iz naše škole i kako mu nema ni traga. Odjednom je zaustila u strahu: "Upali televizor". Novinari su govorili kako je nađeno tijelo nestalog desetogodišnjeg dječaka. Kad sam ugledala njegovu sliku, protrnula sam. Bio je to onaj isti dječak koji je bio u mome stanu. "Nemoguće.." pomislila sam. "Pa prije desetak minuta bio je ovdje!" Ugasila sam televizor i sve to ispričala prijateljici na mobitel. Ona mi je rekla kako sigurno umišljam. Možda imam fibru. No, ja sam bila sigurna.

Kad sam se smirila, otišla sam prileći u sobu. Ubrzo, netko je pozvonio. Na vratima je stajao onaj dječak, držeći moj telefon. "Mogu li obaviti još jedan poziv? - rekao je. "Što je? Izgledaš kao da si vidjela duha."

Megi Rautalin, 7.c

MOJ DAN S Harryjem Potterom

Bila je to subota ujutro. Još mi je bilo malo glupo što se moramo dizati u osam ujutro da stignemo na doručak. Nakon što sam opsovao štapić na 16 različitih jezika što me probudio u 6 ujutro, nastavio sam spavati. Kada sam se probudio, naredio sam štapiću da mi donese obuću. Ali... budući da je moj štapić glupa i jeftina stvar, on se pretvorio u iritantnog patuljka koji je pjevao: "Pipele, hitele, hibele, pipele..." cijela tri sata. Na moju nesreću, bio je to i snažan patuljak pa mi je pokušao i slomiti ruke. Kad se nakon tri sata ponovno pretvorio u štapić, nastavio me lupati po glavi. Uspio sam mu pobjeći kroz portret, gdje sam vidio Hermionu, Harryja i Ronu.

Prije nego sam uspio reći: "Dobro jutro", Hermiona je već rekla: "Hajdemo učiti!" Bespotrebno je reći da smo se nas trojica već htjeli baciti kroz prozor (pogotovo ja, jer sam proveo 3 sata naganjajući se s patuljkom, i to na prazan želudac)! Stoga smo skočili na metle i jednostavno odjurili. Nastavili smo istraživati školu i otkrili stvari koje su zanimljive, ali i strašnije od poskoka. Na primjer, kipovi koji govore, duhovi, mračni tajni prolazi... Ron nam je pričao o svojoj farmi, a Harry o svojim neobičnim rođacima koji su mješanci svinje i majmuna. Kad me Harry upitao kakav je Split, po njegovu ozarenom izrazu lica mogao sam vidjeti da očekuje kako je to mjesto gdje je i zrak od zlata. Ubrzo sam ga razočarao istinom o običnom, nemagičnom gradu.

Ostatak dana odlučili smo provesti ostatak dana praveći se da učimo kako bismo se ispričali Hermioni. Otišli smo spavati oko deset sati, no ja se nisam spremio do ponoći jer mi je štapić pokušavao staviti hlače na glavu. Sutra će ipak možda biti bolji dan od danas.

Roko Zanze, 6.c

Nina Mirić, 8.b

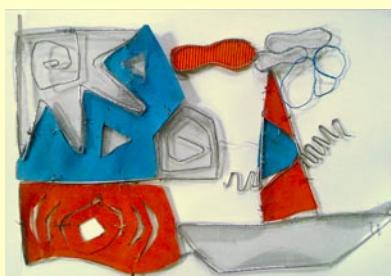

Antonio Bešlić, Krunoslav Lehman Pavasović, 7.c; Antonio Buljan, Daniel Vrdoljak, 7.b

Ivan Gotovac, 8.a

ŠTO ČINI MOJ SVIJET

Ivan Paro, 6.a

Lea Jerković, 6.c

Josip Avelini, 8.b

Benedikt Lovrić Caparin, 8.c

PJEŠMA O MOJOJ MAJCI

Odmah na početku morate znati, moja mama u par stihova ne može stati.

Opisati nju teško je jako,
za običnu majku bilo bi lako.

Moja je mama pravi čarobnjak,
uz nju je i teenagerski život lak.

Svoj osmijeh nesebično daje svima,
razumijevanja uvijek za svakoga ima.

I kad je boli, i kad sretna nije,
uvijek to vješto od mene krije.

Duša je njena ko cijeli svemir
i uvijek smiri u meni nemir.

Uvijek mi pruža veliku sreću,
a ja je zauzvrat iznevjerit neću.

Rješava lako probleme sve,
pitam se bih li uopće mogla bez nje.

SNIJEG U SPLITU

Nemoguće! Pao je snijeg u Splitu! Nije ga bilo puno, ali bilo je lijepo i neočekivano. Radosno sam trčala za pahuljicama. Uspjela sam napraviti samo jednu grudu. Bijela čarolija je kratko trajala. Na kraju se sve rastopilo, sve je nestalo. Ostala je samo uspomena na snijeg u Splitu.

Ivana Šerović, 4.c

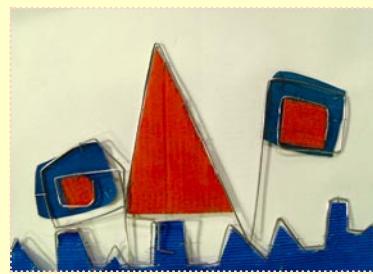
LIJEPI TRENUTCI

Drago mi je kad se netko smije
i kad lijepi stvari ne krije.
Volim vidjeti razigrano lice,
male šale i vesele sitnice.
Svi mi moramo pronaći sreću,
koja dolazi iz srca,
onu najveću!

Lara Vješnica, 4. c

Bruna Budić Leto, 8.b

Lucija Budić Leto, 2.a

SAMO MI JE ON U GLAVI

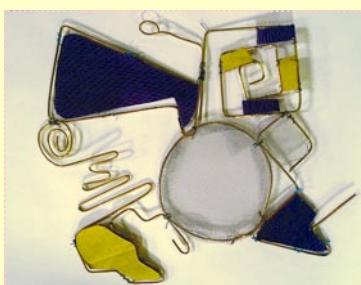
Samo mi je on u glavi,
u mislima kaos pravi.
da me voli, tu ništa ne mogu
al za to se molim Bogu.

Prođu me trnci,
možda pripada njoj,
a ja potajno hoću
da bude samo moj!

Ramona Erceg, 5.c

Dora Babik, 8.b

Ivo Bonacin, 7.b

Aurora Varda, 6.c

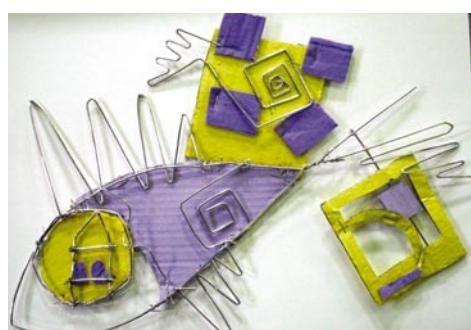
Sara Marić, 8.a

Ivan Koščina, 4.a

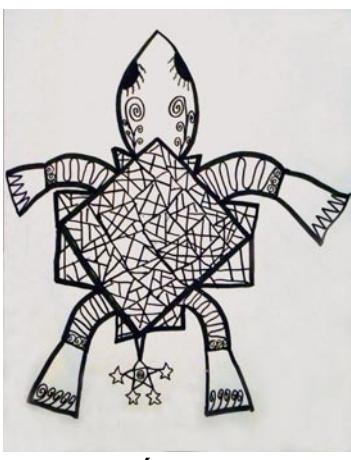
Blanka Stermšek, 1.b

Zlata Prijić, 8.a

Andrea Listeš, 3.a

Tina Barić, 5.a

Karla Leontić, 2.b

Antonia Knezović, 1.b

Iva Bikić, 5.a

Aurora Varda, 6.c

Maja Matošić, 8.a

Ana Maria Maroević, 1.a

Lana Čeko, 5.a

Karla Kanjer, 2.a

Rozita Vrandečić, 2.c

POJOS MANUŠA

PROFESORI - MENTORI

Dana 11. veljače 2011., pet je manuških profesora promovirano u zvanje mentora. To su učiteljica Ilijana Dominović, prof. matematike Lahorka Havranek Bijuković, prof. fizike i tehničke kulture Filko Barić, prof. tjelesnog odgoja Željko Jozipović te časna sestra Katarina Čotić, koja je u zvanje mentora promovirana čak po treći put! U zagrebačkoj dvorani Doma športova imali su službenu, svečanu promociju. Ravnateljica Marita Guć im je po povratku uručila poklone, čestitke i bukete u ime svih zaposlenika.

Prof. Lahorka Havranek
Bijuković

Prof. Filko Barić s ravnateljicom
Maritom Guć

Prof. Željko Jozipović i
ravnateljica

Cvijeće za vjeroučiteljicu Ka-
tarinu Čotić, koja je, nažalost,
taj dan bila bolesna.

Ravnateljica i učiteljica Ilijana
Dominović

Čestitamo svima!

PoLeTjeLi SMO... ViSoko !

REZULTATI NATJECANJA

Kao i svake godine, učenici naše škole sudjelovali su na školskim, gradskim, županijskim i državnim natjecanjima iz svih predmeta i postigli odlične rezultate. Svima im čestitamo i zahvaljujemo što ponosno predstavljaju ime naše škole. Onima koje još čeka državno natjecanje u svibnju, držimo fige!

MATEMATIKA

Mirta Kardum, 4.a - 1. mjesto na županijskom natjecanju
Ivana Juras, 4.a - 2. mjesto na županijskom natjecanju
(mentorica: Antonija Tonković)

Mihaela Wang, 6.a - 3. mjesto na županijskom natjecanju
- 2. mjesto na državnom natjecanju
(mentorica Lahorka Havranek Bijuković)

Ivan Leontić, 5.b

Dominik Škratulja, 5.b

Luka Budija, 5.b

GEOGRAFIJA

Ana Juras, 5.a - 1. mjesto na županijskom natjecanju
- državno će biti 9., 10. i 11. svibnja
(mentorica: Jelica Šaškor)

Mario Biočić, 6.c

KEMIJA

Ena Škopolja, 8.a - 1. mjesto na županijskom natjecanju
- državno 9., 10. i 11. svibnja
(mentorica: Vedrana Škarić)

Lara Nizeteo, 5.b

TEHNIČKA KULTURA - smjer elektrotehnika

Josip Ćuk , 8.a - 3. mjesto na županijskom natjecanju
- državno će biti 9., 10. i 11. svibnja
(mentor: Filko Barić)

Berislav Bralić, 6.c

ASTRONOMIJA

Stella Vješnica, 8.c - 1. mjesto na županijskom natjecanju
- državno će biti 12, 13. i 15. 5
(mentor: Lahorka Havranek Bijuković i Zoran Knez)

Nikola Petrić, 5.b

STRELJAŠTVO

Muška ekipa - 1. mjesto na gradskom natjecanju

SKIJANJE

Ženska ekipa - 3. mjesto na gradskom natjecanju

Spomenimo i to da je Antonio Buljan, učenik 7.b razreda, sudjelovao na čak četiri županijska natjecanja - iz hrvatskog jezika, kemije, biologije i matematike! Bravo!

BLÍZANCI U NAŠOJ ŠKOLI

LANA I NINA ČEKO, 5.a

• **Za početak nam recite: slažete li se dobro?**

• Lana i Nina: Pa, da. Pomažemo si oko svega i ne svađamo se.

• **Po čemu vas razlikuju?**

• Lana: Po tome što Lana ima madež na licu, a ja nemam.

• **Imaju li profesori poteškoća u vašem razlikovanju?**

• Nina: I ne baš, već su primijetili neke razlike pa nas tako raspoznaaju. A i po rasporedu sjedenja.

• **Imate li iste ocjene u imeniku?**

• Lana i Nina: Pa da, obje smo super u školi. Nema neke veće razlike među nama.

• **Jeste li ikad iskoristile to što ste blizanke? Možda za neku spletku ili slično?**

• Lana i Nina: Pa, nismo se baš ničemu takvom dosjetile, a već nas svi ionako razlikuju pa bi to bilo teško izvesti.

• **Jeste li se ikada posvađale oko nekog dečka?**

• Lana i Nina: Ha-ha, pa i nismo baš!

• **Može li se onda reći da ste vas dvije najbolje prijateljice?**

• Lana i Nina: Svaka ima svoje prijateljice u školi, a kući smo i sestre i najbolje prijateljice!

ROKO I JAKOV BOTTERI, 1.b

Raspoznaju li vas prijatelji i učiteljice? Ako da, po čemu?

ROKO: „Da, po tenisicama i jaknama. Ali ako bi se isto odjenuli to bi im bilo puno teže.“

Dijelite li isti ukus po pitanju odjeće?

JAKOV: „Ne baš. Roko voli odjeću toplih, a ja odjeću hladnih boja.“

Svađate li se često?

ROKO: „Naravno! Nekad se čak i potučemo, ali se ubrzo pomirimo.“

Volite li istu hranu?

JAKOV: „Ne. Ja baš i ne volim slatkiše, a moj brat voli.“

Jeste li ikada zamijenili ličnosti?

ROKO: „To smo pokušali samo jednom, ali su nas brzo otkrili.“

Kako je biti blizanac?

Mijo: Nikako!

Ivan: Drago mi je što imam brata, al rađe bi da imam sestru.

Mia: Dobro, imam se s kim zabavljati.

Nina: Nekad je naporno, ali pozitivno je to što imam s kim razgovarati kad mi je dosadno.

Po čemu se razlikujete? Fizički i karakterno?

Mijo: Ja sam viši, bolji i zanimljiviji.

Ivan: Ja sam manji i popularniji.

Mia: Ja imam plave oči i plavu kosu, veselija sam i hiperaktivnija od sestre.

Nina: Ja imam smeđe oči i kosu. Ozbiljnija sam.

Koje su vaše sličnosti?

Mijo i Ivan: Nemamo ih!

Mia i Nina: Volimo zabavu!

Rade li roditelji razliku između vas? Ako da, po čemu i zašto?

Mijo: Ne!

Ivan: Da, Miju više vole i daju mu više para.

Mia i Nina: Ne, zato što su nam roditelji super i gledaju nas kao jednu.

Razlikujete li se u školi, po ocjenama i učenju?

Mijo: Da, ja imam bolje ocjene.

Ivan: Ja sam bolji u tehničkom.

Mia i Nina: Ovisi o predmetu!

NAŠI VRIJEDNI FILATELISTI

Filatelija, ili skupljanje poštanskih markica, sve je rjeđi hobi i većinom se danas njime bavi starija populacija, tj. pripadnici generacije naših roditelja i djedova. Da to nije uvijek tako, dokaz su učenici našeg 6.c razreda: Jure Carić, Branko Martinić, Deni Gracin i Berislav Bralić, kojima skupljanje markica predstavlja užitak. Kako su počeli, koji su im planovi i zašto uopće skupljaju markice?

Kako ste počeli svoj hobi skupljanja markica?

Jure: Prije par godina gledao sam film Pustolovine Tommyja Twickera s tom temom i to mi se činilo zanimljivo. Odmah sam pitao djeda ima li igdje starih markica, a on ih je imao puno. Tako sam od njegove zbirke počeo.

Branko: Kod mene je to već godinama tradicija u obitelji, a ja sam je zajedno s bratom nastavio.

Koliko se dugo bavite filatelijom i koliko markica imate u svojim zbirkama?

Deni: Oko godinu dana. Imam ih petstotinjak.

Branko: Oko dvije godine. Brat i ja zajedno ih imamo 4957. Mojih je 2500.

Berislav: Imam ih oko 1500, a time se bavim oko godinu dana.

Jure: Dvije godine, a imam ih oko 2000.

Gdje nabavljate markice?

Jure: Dosta njih mi daje djed, a i razmjenjujem se u kolecionarskom društvu.

Berislav: Kupujemo ih u pošti, ili skidamo s pisama.

Deni: Neke se mogu i same napraviti. Moj otac je prije 20-ak godina sam nacrtao markicu i na kraju je bila prihvaćena i tiskana! (slika iznad)

Jure, možeš li nam nešto više reći o kolecionarskom društvu?

Jure: Nalazi se u Matoševoj ulici i ima oko 30 članova. Ja sam jedino dijete u društvu. Tu razmjenjujemo markice i pričamo o njima. Znam kolezionare koji imaju markice vrijedne 12000 kuna!

Znači, neke su markice i vrijedne!

Berislav: Ako je markica iz neke države koja više ne postoji, ona ima veću vrijednost.

Jure: Samo treba paziti da markica ima sve zupce na sebi, inače ne vrijedi.

Imate li vi i jednu markicu koja je rijetka ili posebno vrijedna?

Branko: Imam jednu rijetku iz Bosne iz 1897. godine.

Berislav: Meni je najvrjednija markica iz Britanske Gvajane iz 1898. godine.

Za kraj, biste li svojim vršnjacima preporučili bavljenje filatelijom i zašto?

Jure: Da, zato što tako možete „putovati svijetom“ i naučiti nešto o drugim kulturama i državama.

Tijana Milanović, 6.c

nismo znali ni ovo...

- | Papa Ivan Pavao II. bio je pasionirani filatelist. Sakupio je nekoliko osobito bogatih tematskih zbirki. Među njima se posebice isticala zbirka s temom Majke Božje, kojoj je posvećivao posebnu pozornost.
- | Prva poštanska marka izdana je davne 1840. u Velikoj Britaniji. Na njoj je otisnut lik engleske kraljice Viktorije, a zbog svoje crne boje nazvana je "Penny Black".
- | Svjetski rekord u lizanju poštanskih maraka postigla je Diane Sheer. Ona je za pet minuta uspjela polizati i zaljepiti 225 poštanskih maraka!
- | Najskuplja je švedska poštanska marka "Treskilling Yellow", prodana 1996. za 15 miljuna kuna! Najrjeđa je marka Britanske Gvajane iz 1856. godine. Postoji samo jedan primjerak!

Najrjeđa markica -
Britanska Gvajana

Treskilling yellow, najskuplja
markica na svijetu

Penny Black, prva poštanska
markica

CYBERBULLYING

opasnost iza ekrana

Što je uopće cyberbullying?

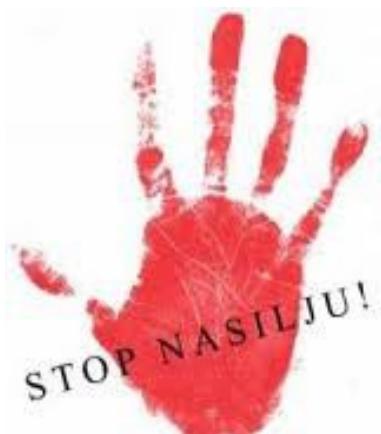
Cyberbullying je nasilje, odnosno zlostavljanje putem interneta ili mobilnog telefona. U današnje vrijeme ovo je jedan od češćih oblika nasilja među vršnjacima. Događa se kada tinejdžeri, ali i stariji ljudi, koriste internet, mobitel ili druge uređaje za slanje poruka ili slika s namjerom povrjeđivanja ili sramoćenja neke osobe. Mobilni aparati i internet danas su postali svakodnevica. Većina osnovnoškolaca posjeduje mobilni telefon. Nasilje mobitelom vrlo je popularan oblik nasilja među vršnjacima, a uključuje bilo kakav oblik poruke zbog koje se osoba osjeća neugodno, povrijeđeno. Poruka može biti tekstualna, videoporuka, fotografija, poziv – bilo kakva višestruko slana poruka kojoj je cilj uvrijediti vlasnika mobitela. Napad preko interneta može biti izravan ili neizravan.

Pod **izravnim napadom** podrazumijevamo:

- Slanje uznemiravajućih poruka mobitelom, e-mailom ili na chatu
- Krađu li promjenu lozinke za e-mail ili nadimka na chatu
- Objavljivanje privatnih podataka ili neistina na chatu, blogu, internetskoj stranici
- Slanje uznemiravajućih slika putem e-maila ili mms-a
- Postavljanje internetske ankete o žrtvi
- Slanje virusa na e-mail ili mobitel
- Slanje pornografije i neželjene pošte na e-mail ili mobilni uređaj
- Lažno predstavljanje kao drugo dijete, osoba

Neizravan napad ili napad preko posrednika smatra se i najopasnijim. Često uključuje odrasle, među kojima ima mnogo ljudi s lošim namjerama. Događa se kad počinitelj napada žrtvu preko treće osobe, koja toga najčešće nije svjesna. Na primjer, neko dijete dozna lozinku drugog djeteta za njegovu e-mail adresu ili nadimak na chatu. Tako s njegove e-mail adrese može slati uznemiravajuće poruke njegovim prijateljima, ostavljati neprimjerene poruke na blogu, chatu, faceu ili forumu. Svima se tako čini da je žrtva ta koja zlostavlja, iako ona ni ne zna što se ustvari događa.

Zlostavljač se često koristi ovim metodama:

- Krivo predstavljanje
- Širenje glasina i laži o žrtvi
- Varanje ljudi u svrhu otkrivanja osobnih informacija
- Slanje, proslijedivanje zlobnih poruka
- Objavljivanje slika žrtve bez znanja i dopuštenja. Zlostavljači se ili krivo predstavljaju ili su anonimni te se zbog toga i teže otkrivaju.

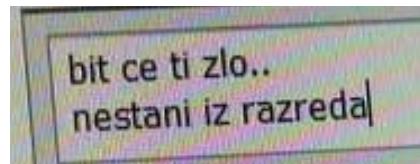
OPASNOSTI - na što treba pripaziti:

OBJAVLJIVANJE PRIVATNIH INFORMACIJA – Ako objavljujete informacije o sebi i svojoj obitelji, to može navesti osobe s lošim namjerama da pokušaju uspostaviti kontakt s vama.

PROFILI – upisujući svoje prave podatke (ime i prezime, broj telefona, adresa i slično) ili objavljanje osobnih fotografija, podaci postaju dostupni svima i moguće ih je zloupotrijebiti.

Budite oprezni pri svakom logiranju na internet! Osobne podatke čuvajte u tajnosti, budite oprezni sa slikama koje stavljate na net. Ne dovodite sebe, niti druge u neugodnu ili kompromitirajuću situaciju.

SAVJETI DJECI:

- Izbjegavaj otkrivati e-mail adrese ljudima koje ne poznaješ
- Ne otkrivaj puno ime i prezime, telefonski broj, adresu stanovanja ili naziv škole u koju ideš
- Ne otvaraj e-mailove ili privitke od ljudi koje ne poznaješ
- Ako posjetiš neku stranicu ili primiš e-mail koji ti se čini neprimjeren, **reci to** svojim roditeljima ili bližnjima
- **Ne prihvaćaj sastanke** s nekim koga si upoznao na internetu, niti prihvaćaj poklone u zamjenu za adresu li neki drugi osobni podatak
- **Nemoj snimati niti prosljeđivati fotografije i snimke koje mogu tebe ili tvoje prijatelje dovesti u neugodnu situaciju**
- Imajte na umu da „nepoznati“ s kojima se dopisujete i koji se predstavlja kao dečko ili cura može zapravo biti odrasla osoba i slati vam lažne podatke i fotografije

ŠTO NAPRAVITI?

- Najbolje je odmah blokirati komunikaciju sa zlostavljačem
- Pristigle poruke obrišite bez čitanja
- Povjerite se roditelju, prijatelju, nadležnom internet provideru ili administratoru internet stranice. Ako je potrebno, izbrišite Facebook profil ili promijenite broj mobitela.

Karlo Dundić, 8.c

RIJEĆ STRUČNJAKA

Puno je slučajeva kada se nasilje internetom događa među vršnjacima. Ono što zna započeti u školi, često se nastavi na Faceu, Myspaceu, emailu ili mobitelu. Ako vam se to dogodi, također se može potražiti adekvatna pomoć. Kako izbjegići opasne situacije i što učiniti, pitali smo našu pedagoginju Vesnu Grubić:

“Bilo bi poželjno da se učenici koriste računalom samo kao izvorom znanja, dakle za potrebe škole. Što se tiče komunikacije s vršnjacima, smatram da računalo za to ne treba, već djecu može dovesti u neugodne i opasne situacije. Učenici, ne dopustite da vam mladost i dani prolete ispred ekrana, nego se igrajte, družite i komunicirajte s prijateljima uživo! Ne padajte pod utjecaj drugih, nego znajte ocijeniti što je dobro za vas. Također, pričajte o svemu s vašim roditeljima, a posebno o problemima koji vas tište.”

U slučaju problema nasilja (preko interneta, ili općenito) unutar škole, uvijek se možete obratiti stručnoj pedagoškoj službi, koja će vam nastojati pomoći. Zapamtite, ako doživite bilo kakav oblik nasilja, nikada nemojte šutjeti, jer tako podržavate nasilje! Zatražite pomoć, jer imate pravo na sigurno i bezbrižno djetinjstvo!”

MRAVAC POLIGLOT

ENGLISH

LOST IN REALITY

Who am I really? Why are we all here? What's the point of it all? Why do we have to try so hard to be rewarded with so little? Who designed this? Is it just a sick joke in which we are little lab rats? From politics to what color my shoe laces are, my state of mind is changing second by second. We live in a world where we are trying to block out reality and get lost in some kind of a dream. Technology is changing this world, but I don't know if it's for the better.

In the next four months, my life will completely change. I'll have to make very difficult decisions. New school, new life – I hope it's all for the better. I recall the past eight years in this school – first it was hard and very unpleasant. I got teased, beaten up and hurt. It took some time to recover. When I think again, it was very hard for me to settle and be like my buddies. My parents often tell me how different it was for them in their time. Back then, it wasn't so bad at school, and I think their tasks were easier.

My generation is filled with know-it-all bookworms who think they are smarter than me because they learn everything in a day and forget it all tomorrow. I hate it all – the school system, the government – people who only care about themselves!

This feeling can be compared to watching a Stanley Kubrick's film: at first you are amazed, then scared, and in the end of it – totally confused! The times have changed, and we have to keep up - or get completely lost in reality.

Juraj Zvonimir Knezović, 8.b

A shoutout for Japan: HAIKU POETRY

Ladybird
black and red
Come close.

Karla Tokić, 6.c

Flowers bloom.
Their scent fills the air.
Tell the bees they can fly.

Miran Relić, 6.b

It is winter.
Ice needles everywhere.
Like swords.

Karla Tokić, 6.c

Lana Paunović, 2.c

Dora Šegvić, 6.a

Luka Čular, 1.c

THE BEATLES

Lennon

AN INTERVIEW WITH JOHN LENNON

M: Will you visit Croatia soon?

J: Yes, I will. I am going to have a concert there.

M: We heard that you are preparing a duet with Jelena Rozga! Is that true?

J: Yes, it is! We are working together on my new album.

M: What else do you do except singing?

J: I am writing a book called The Yellow Submarine.

M: What is it about?

J: About life in a submarine.

Marina: What do you use a computer for?

John: I don't know what that is.

M: Can you tell me something about your life now?

J: I live with my wife and two sons in England. I hope that Sean and Arthur will be singers. They are good people and I'm proud of them. Yoko Ono helps me with getting inspiration for my work.

M: Thank you, I wish you all the best in your life.

J: Thank you. You too.

**JOHN LENNON WAS KILLED IN NEW YORK, IN 1980, BY A DERANGED FAN MARK CHAPMAN.
TODAY HE WOULD BE 71.**

THE BEATLES QUIZ

1. The Beatles were...

- a) a rock band
- b) a heavy metal band
- c) a pop-rock band

2. They started the band in...

- a) 1946
- b) 1960
- c) 1961

3. John Lennon Played:

- a) keyboards
- b) lead guitar, vocals
- c) drums

4. Their first single was...

- a) Penny Lane
- b) Yesterday
- c) Love me do

5. John Lennon's wife was:

- a) Ono Yoko
- b) Yoko Ovo
- c) Yoko Ono

6. They started their career in...

- a) Hamburg
- b) Liverpool
- c) Zagreb

7. Their nickname was:

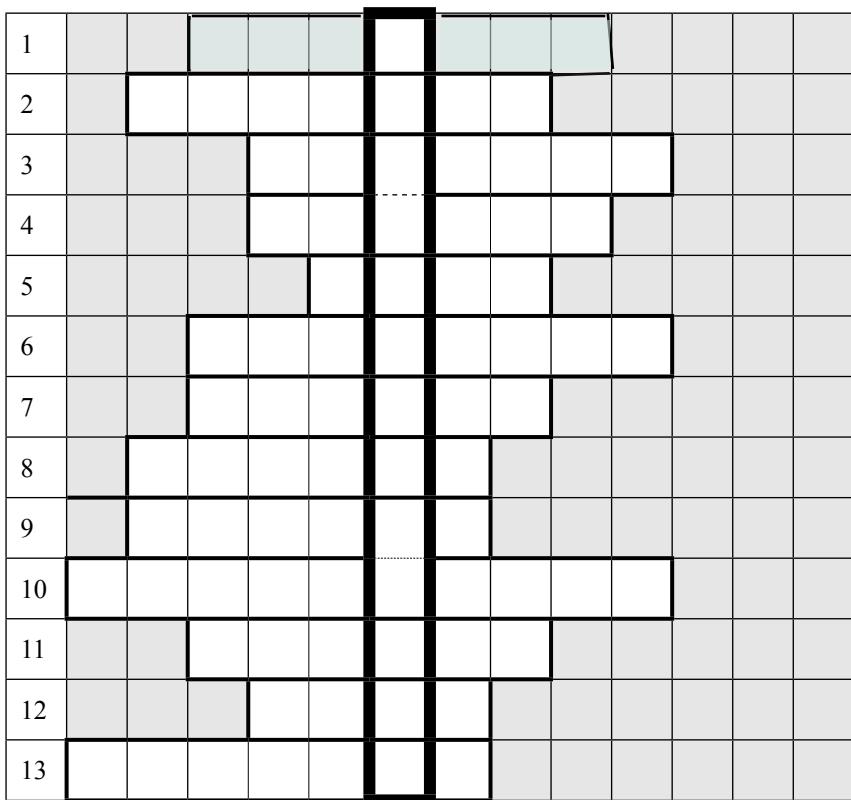
- a) Dream team
- b) Fab Four
- c) Speedy

8. Their song that was made into a cartoon is...

- a) Tom and Jerry kids
- b) Yellow Submarine
- c) Twist and Shout

Marko Tvrđić and Dino Politeo, 6.b

A VERY OLD CROSSWORD :)

1. What did the dragons usually guard?
2. Who held tournaments?
3. People or countries you fight with.
4. Something that protects knights when they fight.
5. The most powerful person in the dark ages.
6. People who fight in wars.
7. Something that is made of wood is...
8. Kings and nobles live in a ...
9. People of high position who come after kings.
10. Knights held ... in which they showed their qualities.
11. A disease, often called the Black Death
12. A small, jumping insect which spread the Black Death
13. The castles had strong walls and...

Petra Kerum and Barbara Balić, 6.b

Ciao a tutti!

Noi siamo i ragazzi della 5. classe (5a, 5b e 5c). Già due anni studiamo l'italiano. Abbiamo deciso di parlare della nostra scuola e del nostro tempo libero.

Salve!

Io sono Lana. Ho 11 anni. Il lunedì vado a scuola di musica. Il mercoledì e il venerdì vado al pallavolo. Quando ho il tempo libero gioco con gli amici. Quando il tempo è brutto resto a casa e gioco al computer o guardo la TV.

Lana Čeko, 5a

Ciao!

Io mi chiamo Lara. Ho undici anni. Io leggo i libri di Sanja Polak. Mi piace giocare con le mie amiche. Quando ho il tempo libero mi piace disegnare.

Lara Nizeteo, 5b

La nostra scuola

La nostra scuola si chiama Scuola elementare Manuš. Si trova nel centro di Spalato, in Vukovarska 11. La nostra classe è grande. C'è una lavagna verde e una spugna gialla. C'è un armadio marrone. In classe c'è uno specchio e ci sono 18 cartelloni. Nell'angolo c'è anche un cestino.

Lana Stričević, Ramona Erceg, Iva Tomić, Karla Stanić, 5.c

Ciao!

Mi chiamo Nina. Ho undici anni. Quando ho il tempo libero vado dagli amici. Noi giochiamo a Trivial Pursuit, Pictionary e Monopoly. Qualche volta passeggiamo per la città. Quando il tempo è brutto guardo la TV e gioco al computer.

Nina Čeko, 5a

¿HABLAS ESPANOL? AHORA SI!

ESPAÑOL

¡Hola! - Zdravo!

¿Como te llamas? - Kako se zoveš?

Me llamo... - Zovem se...

Tengo 14 anos. - Imam 14 godina

¿Que tal? - Što ima?

¿De donde eres? - Odakle si?

¿Donde vives? - Gdje živiš?

Vivo en Split. - Živim u Splitu.

¡Hablas espanol my bien! - Pricas španjolski vrlo
dobro!

¡Gracias! - Hvala!

De nada. - Nema na čemu.

¡Te presento a Carla! - Predstavljam ti Carlu!

Mucho gusto/ Encantado(a) - Drago mi je!

¿Tu que haces? - Što ti radis?

Soy alumno. - Učenik sam.

Soy profesor(a) - Ja sam profesor(ica)

¿Como se escribe...? - Kako se pise...?

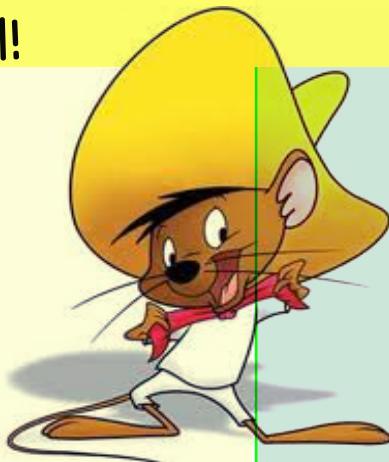
Te quiero/ te amo. - Volim te

A mi me gusta escuchar musica/ bailar/ leer. - Volim
slušati glazbu/ plesati/ čitati.

Buenas tardes - Dobra večer

Buenas noches - Laku noć

Buenos dias -Dobar dan

VOCABULARIO

amarillo

rojo

azul

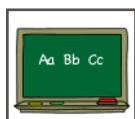
verde

rosa

negro

la pizarra

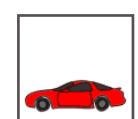
el lapiz

el globo

el ordenador

el coche

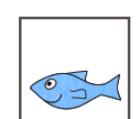
el corazon

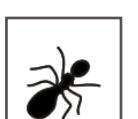
el ojo

el pajaro

el pez

la hormiga

Las estaciones del año
(godišnja doba)

1. La primavera - Proljeće
2. El verano - Ljeto
3. El otoño - Jesen
4. El invierno - Zima

Los meses del año - Mjeseci u
godini

1. Enero
2. Febrero
3. Marzo
4. Abril
5. Mayo
6. Junio
7. Julio
8. Agosto
9. Septiembre
10. Octubre
11. Noviembre
12. Diciembre

¿Que fecha es hoy? - Koji je danas
datum?

¿Cuando es tu cumpleaños? - Kad ti
je rođendan?

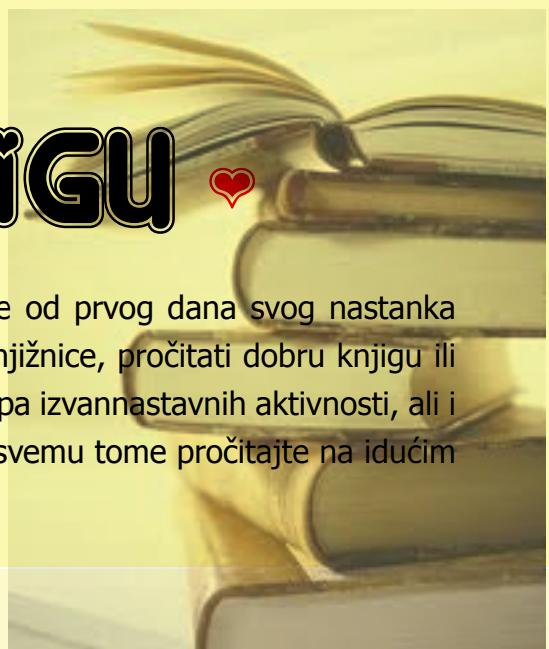
Los dias de la semana - Dani u
tjednu

1. Lunes
2. Martes
3. Miercoles
4. Jueves
5. Viernes
6. Sabado
7. Domingo

Hoy es Sabado. Mañana es _____

VOLIM KNJIŽGU

U lanjskom smo vam broju predstavili Manuški tinel. On je od prvog dana svog nastanka postao mjesto gdje se Manušani dolaze opustiti u ambijentu knjižnice, pročitati dobru knjigu ili časopis, igrati igre... Mjesto je to i čestih sastanaka različitih grupa izvannastavnih aktivnosti, ali i profesora. U njemu se ove godine održao i Manuški pričigin. O svemu tome pročitajte na idućim stranicama posvećenima knjizi i svemu što je vezano uz nju.

Što su doznale mlade knjižničarke

Među manuškom djecom ima mnogo onih koji obožavaju čitati. Prvi susret s knjižnicom u osnovnoj školi je iznimno važan za razvijanje ljubavi prema čitanju. Kakvi su ti prvi dojmovi, provjerile smo u intervjuu s najmlađim članovima knjižnice – prvašima.

Voliš li ići u knjižnicu i zašto?

- Da, zato što je zabavno, mogu igrati razne društvene igre i čitati slikovnice. Volim ići u knjižnicu jer mogu čitati bez ometanja.

Što najviše voliš čitati? Zašto?

- Najviše volim čitati slikovnice jer su dobre.

Koja ti je najdraža slikovnica?

- Crvenkapica, Trnoružica, Legenda o medvjedu, Pale sam na svijetu...

Rekli ste da volite igrati i društvene igre – koje su ti najdraže?

- Najdraže su mi šah i Čovječe ne ljuti se.

Jeste li dosad gledali koji crtić u knjižnici?

- Da, Pale sam na svijetu.

Biste li voljeli biti kao Pale?

- Nije lijepo biti sam, kada nema mame i tate, kada moraš sam kuhati ručak, kada sam voziš tramvaj...

S kim najčešće ideš u knjižnicu?

- Volim ići sam u knjižnicu, bez učiteljice jer sam mogu istraživati knjige i sve što ima u knjižnici

Što ti se najviše sviđa u knjižnici?

- Najviše mi se sviđa Manuški tinel.

A knjižničarka?

- Ona je dobra i ima super frizuru, onu s puno boja!

Mravac preporučuje...

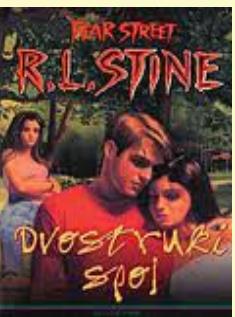
KNJIGE KOJE SU NAS OSVOJILE

Znamo da među Manušanima postoji mnogo onih koji, osim lektire, uživaju pročitati i poneku knjigu za svoj gušt. Kao veliki ljubitelji knjige, nismo mogli odoljeti da s vama ne podijelimo najbolje naslove koji su nas ostavili bez daha:

R. L. Stine: DVOSTRUKI SPOJ

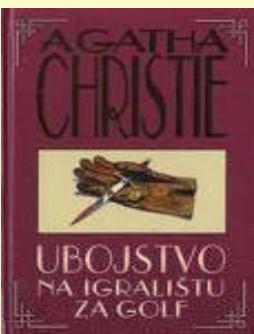
Nijedna djevojka u shadysideskoj gimnaziji jednostavno ne može odoljeti glavnoj faci, Bobbyju Newkirku. Njegov je omiljeni hobi slamanje srca najljepših navijačica. Dok Bobby uživa u sviranju gitare, izlascima i maštanju o svojoj blistavoj glazbenoj budućnosti, u Ulicu straha doselit će se djevojke kojima čak ni on neće moći odoljeti. Blizanke Wade izgledom su potpuno identične, karakterom potpuno različite – a Bobbyju se sviđaju obje. Bree je tiha i sramežljiva, Samantha ludo odvažna, a jedna od njih je i opasno ljubomorna... Vrlo lako, da on to i ne zna, Bobbyjeva dvostruka igra mogla bi se pretvoriti u dvostruki užas...

Što će se dogoditi, otkrijte sami!

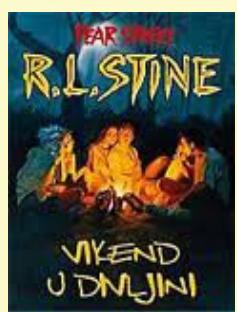
Agatha Christie: UBOJSTVO NA IGRALIŠTU ZA GOLF

Slavni detektiv Hercule Poirot dobiva telegram od milijunaša Paula Renaulda, koji ga moli da dođe na njegovo imanje u Francuskoj. Kad Poirot stigne, Paul je mrtav - nađen je uboden na igralištu za golf. Njegova žena tvrdi da su ga oteli neki misteriozni Čileanci. Međutim, otkriva se da je Paul iz nekog razloga htio odglumiti vlastitu smrt, no stvari su izmakle kontroli. Iako policija misli da ima ubojicu, događa se i drugo ubojstvo. Poirot sada zna da mora naći pravog krivca – i šokirat će se kada sazna o kome se radi...

R. L. Stine: VIKEND U DIVLJINI

Della i njezini prijatelji iz školskog kamping kluba žarko su željeli provesti vikend u divljini Otoka straha, mjesta prepunog prirodnih ljepota, ali i zloglasne reputacije – najviše zahvaljujući brojnim pričama. Kada je voditelj grupe, prof. Abner, najavio da od izleta neće biti ništa jer mora hitno otploviti, mala grupa srednjoškolaca odlučila je da ih ta sitnica neće sprječiti u nakani da odu na otok. Potajno, bez nadzora. Sami. No, kada dođu na Otok straha, zapitat će se jesu li doista sami...

Dora Mašanović, 8.c

3. Manuški pričigin

23. ožujka 2011.

Već treću godinu zaredom, u prostoru školske knjižnice održan je Manuški pričigin. Manuški tinel bio je premalen za sve koji su htjeli poslušati što će im naši učenici ispričati. I bilo je s razlogom tako. Petoro je izabralih učenika (Anton Kalebić, 2.a; Lucija Baloević, 3.c; Andrea Listeš, 3.a; Karmen Pagar, 7.b i Stella Vješnica, 8.c) napisalo i ispričalo kako zanimljive priče na dvije zadane teme: *Telefonski razgovor* i *Školjka mi priča*. Neki su izazvali smijeh, neki iznenađenje... ali svi su dobili gromoglasni pljesak za maštovitost, rječitost i hrabrost. Ovdje vam donosimo jednu od njih, koja je oduševila sve prisutne. Bravo, Pričiginaši!

Lijek za kostobolju

Bilo je to na Braču. Turisti još nisu dolazili, a nona se kao i uvijek žalila da je nešto boli: »AA Ajme meni, ča me bolu leđa, ajme, ajme! Merita, nu, dođi, izmasiraj me! « »Ma ča ču te izmasirat. Pust'me! « Tako je bilo svaki dan.

Ali ovaj je dan bio drugačiji. Apartmani su bili puni. Nona je trčala po kući bez štapa i jauka. Shvatila sam da su euri odlična terapija za leđa. »Oboj, oboj meni«, vikala je, »ala dica, diž' te se! Čekaju Nijemci isprid kuće!« Dok smo se mi razbuđivali, kuhali kavu i mislili: »Kakva priša, pa neće gosti uteći!«, ona je već vadila rožatu i na bračko-njemačkom govorila: »Ala, uzmite! Ovo bono, bono. Ala lipi moji!« Pritekla je i susida Zvjezdana u pomoć, pa kad je goste zanimalo kakvo će bit vrime, odgovorila je: »Četri jare, niks kiše. Kapiš?« Nisam sigurna jesu li razumili, ali rožata u kombinaciji s prošekom učinila je svoje.

Gosti su sretno uselili, a nona je odmah uzela olovku i na novini započela svoju omiljenu zabavu: »Deset dana puta šezdeset eura plus taksa jednako...«

Lucija Baloević, 3.c

Stella Vješnica, 8.c

Anton Kalebić, 2.a

Lucija Baloević, 3.c

Vesna Parun

(1922. - 2010.)

Nedavno smo, nažalost, izgubili najistaknutiju hrvatsku pjesnikinju druge polovice dvadesetog stoljeća – Vesnu Parun. Mnogi su se od vas mlađih čitatelja s njenim pjesmama susreli u čitankama, a i stariji se sigurno još uvijek sjećaju pokoje pjesme. No, sigurno ne znate mnogo o njenom životu. Na meni je, stoga, da vam ga ukratko prepričam i približim život i rad ove nezamjenjive pjesnikinje, kako je ne bismo nikada zaboravili.

Rođena je 1922. godine na otoku Zlarinu pokraj Šibenika. Imala je brojnu obitelj – četvero braće i sestara. Otac joj je radio kao općinski činovnik i često je dobivao premještaje i otkaze, zbog čega je obitelj živjela u teškim uvjetima. Zbog toga je Vesna veći dio svoje mladosti provela u našem gradu, Splitu, kod tete i tetka. Osnovnu je školu završila na Visu, gdje je, kao desetogodišnjakinja, napisala i svoju prvu pjesmu Pramaljeće. Već se od svoje četrnaeste godine bavila podučavanjem i tako se sama uzdržavala. Ubrzo je počeo i Drugi svjetski rat pa je morala prekinuti studij romanistike koji je bila započela u Zagrebu i vratiti se u Split. U to je vrijeme u ratu izgubila brata. Nakon završetka rata, vratila se u Zagreb i započela studij filozofije.

Rijeka i more

**On je rijeka a ja sam more.
Njegov je nemir naglost voda
koje raspasuju travu. Ja ih slušam
kako huče u tijesnom koritu
probijajuć se kroz duboki kanjon
snagom od koje sustaje moja blagost.**

**Ja sam nestrpljivo more. On je rijeka.
Njegove lađe nisu moje lađe.
Njegove ptice nisu moje ptice.
Ali njegovim lađama ja sam sidrište
gdje je dopušteno sjesti uz vatru
i smiješiti se jednoj priči
zbog koje se zaboravlja smionost.
Njegovim pticama ja sam klisura
koja ih sakriva u svoje stijene
misleći da ih otimlje oceanu.**

**On je prispjela rijeka. Ja sam more.
Moje obale postaju njegove obale.
Moje oluje postaju njegovo uzglavlje.
Moja beskrajnost postaje njegov mir.**

Kraj četrdesetih godina za nju je bio vrlo težak i turbulentan – teško je zarađivala za život radeći na željezničkoj pruzi, oboljela je od tifusa i doživljavala krize zbog nesretne ljubavi. Sve su to bili razlozi zbog kojih je prekinula studij i odselila se u Bugarsku, gdje se ubrzo udala i razvela. Tada su nastali neki od njenih vječnih stihova – pjesme *Ti koja imaš nevinije ruke, Mati čovjekova, Za sve su kriva djetinjstva naša* itd. 1967. godine vratila se u Zagreb i nastavila raditi kao slobodna književnica.

2000. godine zauvijek je napustila svoj skromni dom i zbog bolesti se preselila u Stubičketoplice, gdje je upoznala svoju životnu učiteljicu, prosjakinju Magdicu. Tamo je proživjela zadnje godine života, cijelo vrijeme stvarajući vrijedna djela, uključujući i dječju poeziju (*Riblji radio, Mačak Džingiskan i Miki Trasi*). Umrla je 25. listopada 2010. godine.

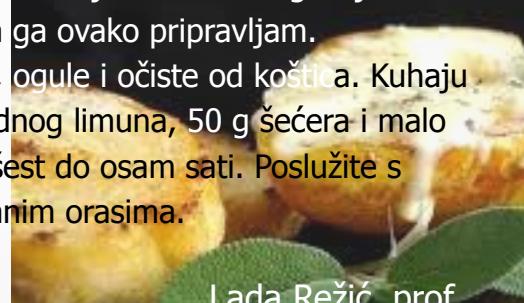
Šalabahter za super ručak!

PREDJELO

PIJANE KRUŠKE

Pijane kruške nije teško napraviti. Mogu se skuhati i dan ranije, što je dobro za domaćice koje hvata panika kako se približava vrijeme dolaska gostiju. Ovo zgodno jer može biti i „prvi pjat“ i desert, a ja ga ovako pripravljam.

Kruške se prepolove po dužini (4 kruške), ogule i očiste od koštaca. Kuhaju se 15 min u mješavini Camparija, soka od jednog limuna, 50 g šećera i malo vanilije. Zatim se ostave da odstoje u sirupu šest do osam sati. Poslužite s komadima gorgonzole i pospite krupno sjeckanim orasima.

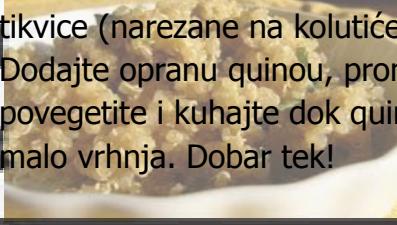
Lada Režić, prof.

GLAVNO JELO

QUINOA S PILETINOM I TIKVICAMA

Ako vam je dosadila riža, ugodna promjena će biti quinoa - južnoamerička žitarica bogata proteinima. Može se nabaviti u dućanima zdrave hrane ili u DM - u. Ovo je jelo jednostavno i brzo gotovo, a po želji ga možete obogatiti i još nekim povrćem. Vrlo je važno quinou prije kuhanja oprati, inače će imati gorak okus!

Piletinu narežite na kockice i popržite je na ulju dok porumeni. Zatim dodajte tikvice (narezane na kolutiće) i zajedno pržite nekih 5 min (dok tikvice puste vodu). Dodajte opranu quinou, promiješajte i doliže vode (da prekrije sadržaj). Posolite, povegetite i kuhatje dok quinoa ne omekša (kuha se brže od riže). Na kraju dodajte malo vrhnja. Dobar tek!

Monika Kujundžić, prof.

DESERT

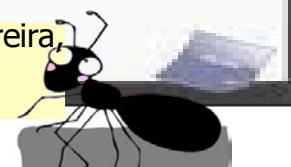
OMLET IZNENAĐENJA

Recept je vrlo jednostavan - koliko želite omleta, toliko vam treba sastojaka. Za 6 omleta, treba 6 jaja, 6 žlica šećera, 6 žlica brašna, 6 žlica mlijeka te 2 žlice ruma i 2 vanilin šećera. Tijesto: tući žumanjak sa šećerom, zatim dodati ostale sastojke. Posebno izmiksati bjelanjak te ga žlicom dodati u smjesu.

Na tavi zagrijati malo ulja i žlicom staviti tijesto na tavu. Tijesto se peče samo s jedne strane par minuta. Za fill možete upotrijebiti nutellu ili neku finu marmeladu, koja se može posuti orasima ili bademima. Omlet preklopiti na pola i posuti mljevenim orasima. Servirati sa sladoledom i voćem. Dobar tek!

PSSST! Naša pedagoginja vrsna je kuharica. Mnoge recepte sama kreira, a načuli smo da uskoro planira izdati i vlastitu kuharicu!

MATEMATIKA

ROĐENDAN BROJA π

Rođendan iracionalnog broja π proslavili smo i ove godine 14. ožujka, a taj je datum odabran iz razloga što njegova vrijednost zaokružena na dvije decimalne iznosi 3.14. Koliko su neki "ludi" za tim brojem pokazuju sljedeće fotografije.

MATEMATIKA U FILMOVIMA

Matematika je doista svuda oko nas pa tako i u filmovima. Potražite web stranicu matematičkog odjela harvardskog sveučilišta <http://www.math.harvard.edu/~knill/math-movies/> i uvjerite se da matematika može inspirirati mnoge filmske autore. Nalazimo je u najpoznatijim filmovima i serijama (Malteški sokol, Kišni čovjek, AI, Shrek, Kontakt, Jurasic park, Dobri Will Hunting, Zvjezdane staze i sl.)

BROJEVI

Brojevi, brojevi...
ko' dosadni strojevi
nižu se u tekama
i ne daju mi mira
dok mi ljubavna pjesma
u glavi stalno svira!

I zna se da će profa
ti dati odmah jedan
ako usred kontrolnog
kažeš da si žedan.

Ipak je matematika
mome srcu mila,
makar mami stalno
ocjene krila!

Ramona Erceg, 5.c

MALO MOZGALICA

Jeste li čuli za Kenken mozgalice? Njihov autor je japanski učitelj matematike Tetsuya Miyamoto i korisne su jer njihovim rješavanjem vježbamo osnovne računske operacije.

Pravila:

- Tablicu 4x4 popunjavamo brojevima od 1 do 4, tako da se upisani broj ne smije ponoviti u istom retku i istom stupcu.
- Brojeve u masno otisnutim "kavezima" kombiniramo tako da dobijemo traženi broj označen u vrhu polja korištenjem samo naznačene operacije.
- Kavezi sa samo jednim poljem popunjavaju se brojem koji piše u vrhu polja.
- Broj se unutar kaveza može ponavljati, ali ne u istom retku i stupcu.

6 ×	2 ÷		7 +
	3 -		
	3	24 ×	3 +
4			

ZABAVNI KULTAK

vezovi

Dolazi Mujo u restoran i ugleda veliki stol za kojim nitko ne sjedi. Privuče stolicu i sjedne, kad dođe konobar.
"Gospodine, ali ovo je švedski stol! - reče.
"Nema problema, čim dođu Švedjani, maknut ću se ja!"

Došao Mujo sa skijanja i pita ga Haso:
- "I, kako Fata skija?"
A na to će Mujo:
- "Ko grom! Svaki put u drugo drvo!"

Što je to: četvero, a samo jedan radi?
- 3 državna službenika i ventilator!

Što Mamić napravi kad s Dinamom osvoji ligu prvaka?
- Izgasi play station!

Mujo i Haso stoje na autobusnoj stanici.
"Mujo, jel' i ti čekaš broj 7? - pita Haso.
"Nisam, nego broj 1" - odgovori Mujo.
"Još bolje, evo taman broja 17 pa možemo zajedno!"

Zašto plavuša na utakmicu dolazi sa puškom?
Da ubije srnu.

JESTE LI ZNALI...

...da neki Eskimi koriste hladnjake kako bi spriječili potpuno smrzavanje hrane?

...da je Abraham Lincoln imao protezu za zube od drveta, kao i većina ljudi tog vremena?

... da su slonovi jedine životinje koje ne mogu skakati?

... da termiti rade 24 sata dnevno, i uopće ne spavaju?

... da je kazna za ubijanje mačke prije 4.000 godina u Egiptu bila smrt?

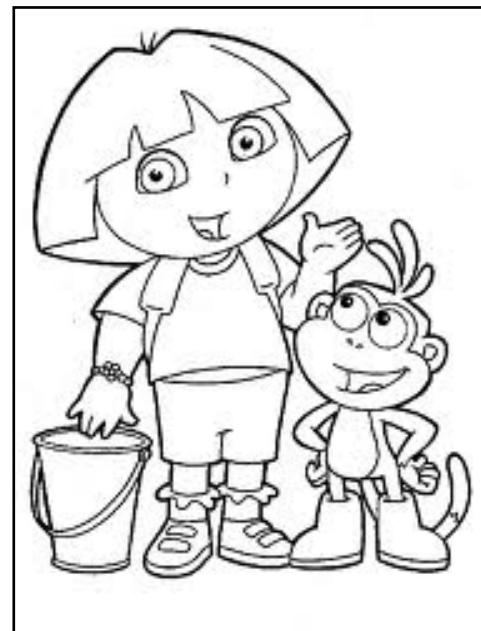
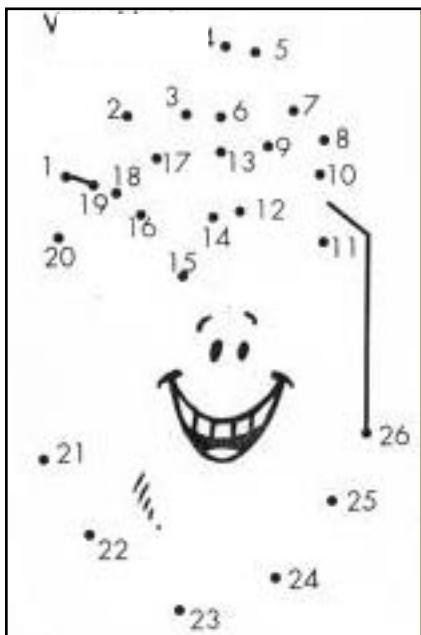
... da ne možete kihnuti otvorenih očiju?

Aurora Varda, 6.c; Antonela Buljan, Duje Vladović i Leonardo Olujić, 5.c

Tijana Milanović, 6.c

REZERVIRANO ZA najmlađe

Spoji brojeve redom da dobiješ sliku:

OBOJI SLIKE!

S	U	N	C	E	O	T	O	K	P
K	LJ	E	K	Č	LJ	V	O	P	R
I	T	O	A	L	E	R	M	O	I
Š	S	Š	O	M	T	T	I	T	J
A	A	S	B	R	O	D	Š	O	A
R	I	J	E	K	A	R	Č	K	T
R	H	H	V	A	R	I	E	N	E
I	L	B	R	K	O	O	V	O	LJ
B	A	O	A	V	A	NJ	E	S	I
A	D	L	O	K	O	B	R	A	Č

SUNCE	BRK	RIJEKA
HVAR	LAK	NOS
PRIJATELJ	MORE	SOL
ČAŠA	OMIŠ	LJETO
BROD	HLAD	ČIOVO
BRAČ	BOL	POTOK
VRT	RIBA	KIŠA
OKO	OTOK	SOK

Rješenje: _____

Valentina Čular Benjumea, 6.c

K	H	K	B	A	T	N
J	O	A	R	G	R	O
S	A	R	A	O	E	G
U	T	T	N	L	N	O
D	P	O	K	E	E	M
A	O	N	A	D	R	E
C	L	K	U	P	U	T
K	B	I	J	E	L	O

NOGOMET
BIJELO
GOL
KARTON
SUDAC
KORNER
KUP
TRENER
BRANKA
LOPTA

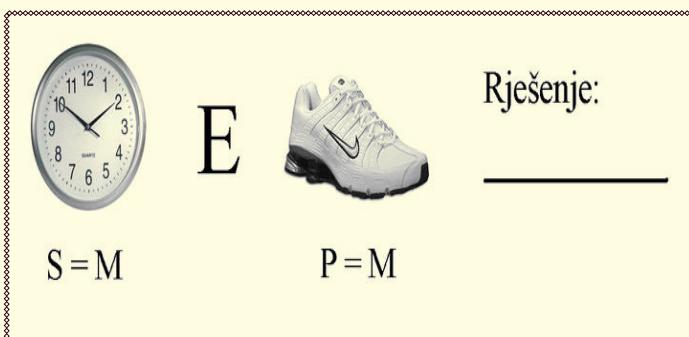
Rješenje: _____

Stella Vješnica, 8.c

REBUSI

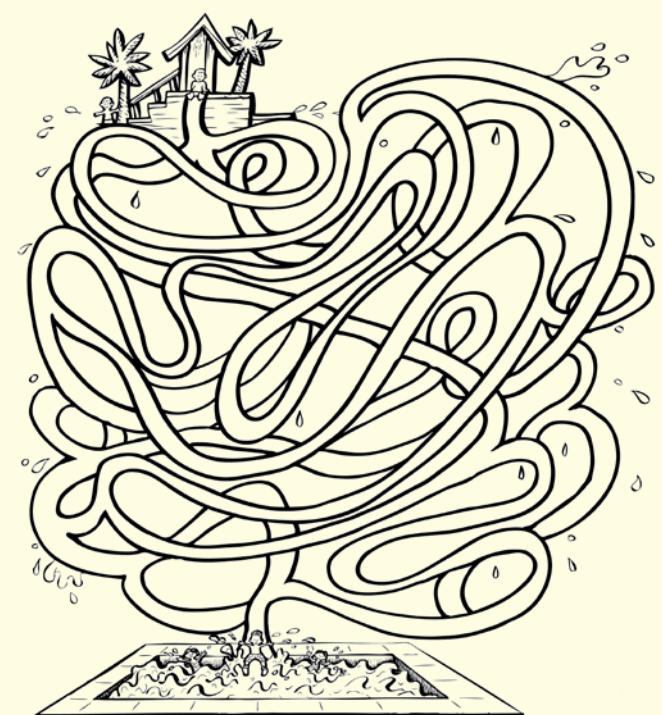

Rješenje: _____

Rješenje: _____

PRONAĐI PUT

Stella Vješnica, 8.c

ANA I MIA

Ne, nije riječ o najboljim prijateljicama iz najnovije serije, niti je riječ o poznatim pjevačicama. Riječ je o popularnom nadimku za bolesti koje, nažalost, postaju sve češće među tinejdžerima – **anoreksiji** i **bulimiji**. I jedan i drugi poremećaj vezani su za prehranu i gubitak tjelesne težine, ali razlozi za to su puno ozbiljniji: depresija, manjak samopouzdanja, nedostatak ljubavi, pogrešna slika o vlastitom tijelu, želja za izgledom kao s naslovnicu itd. Kako bismo mogli pomoći osobi koja pati od tih bolesti, moramo se pobliže upoznati s Anom i Mijom

ANOREKSIJA

Anoreksijska bolest je težak gubitak apetita, čiji su razlozi emocionalne prirode. To je poremećaj jedenja, u središtu kojeg se nalazi preplavljujući strah, odnosno paranoja od debljanja. Anoreksijska bolest ne nastaje zbog gubitka apetita, već zbog svjesne borbe protiv gladi. Iako je u središtu poremećaja prehrana, anoreksijska bolest uma. Anoreksičari imaju nisku razinu samopoštovanja i osjećaju se nedostojnima ljubavi. Nisu zadovoljni svojim tijelom, pa tako bolest započinje bezazlenom željom za gubitkom kilograma. No, ubrzo osoba postaje opsjednuta slikom svoga tijela i doživljava sebe debelom, iako je istina sasvim suprotna. Često zbog toga oboljeli dosegnu vrlo nisku tjelesnu težinu, od recimo 45 kg, i još uvijek misle da su abnormalno debeli! Zbog slabljenja organizma, anoreksičari sve više gube energiju i apetit te često završavaju u bolnici. Međutim, ima slučajeva kada se zdravlje toliko naruši da anoreksijska bolest završi smrću.

Anoreksičari, a i bulimičari, često dolaze iz bogatih obitelji. Često su to mlade pjevačice koje u novinama pročitaju da su debele, povjeruju u to i naškode svome zdravlju. No, nažalost, u zadnje vrijeme sve je više tinejdžera (prvenstveno djevojaka) koje obolijevaju od ove bolesti. U pravilu, oboljeli neće priznati da nešto nije u redu, pa na izraze zabrinutosti drugih reagiraju ljutito ili obrambeno i odbijaju pomoć. Ovakvim ljudima treba stručna pomoć, kao što su psihoterapija, obiteljska terapija, a često i hospitalizacija.

kako je prepoznati?

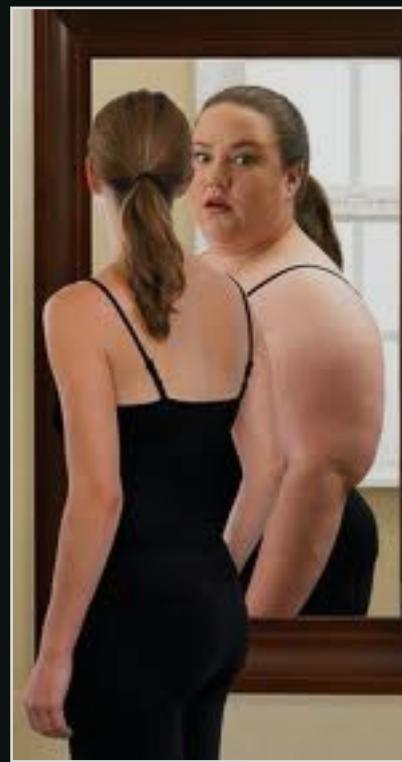
- Znatan gubitak težine
- Pretjerano držanje dijete i vježbanje
- Abnormalna zaokupljenost hranom i brojanjem kalorija
- Suha koža
- Gubitak kose
- Prestanak menstruacije
- Hladne ruke i noge na uobičajenoj sobnoj temperaturi
- Pad energije
- Kronična nesanica

BULIMIJA

Bulimija je također poremećaj vezan uz hranjenje, kojemu je uzrok psihološki, i može imati strašne tjelesne posljedice. Bulimija se može javiti sama za sebe ili istodobno s anoreksijom. Dok se anoreksičari izgladnjuju, bulimičari se „čiste“ povraćanjem koje su sami izazvali. Oni se ne izgladnjuju, nego prejedaju - jer znaju da će to kasnije moći izbaciti iz sebe i tako se ne udebljati. Problemi nastaju vrlo brzo – zbog navike povraćanja nakon jela, tijelo počinje samo izbacivati svu hranu koja se unese u organizam. Događaju se zdravstveni problemi, kao pretjerana slabost i mršavost, otjecanje želuca, upale probavnih organa, krvarenje zubi, poremećaji srca i mišića, pa čak i oduzetost. U nekim slučajevima dolazi i do depresije, želje za samoubojstvom i smrti. Kod ovakvih osoba potrebna je hitna medicinska i psihološka pomoć.

kako je prepoznati?

- Znakovi koji upućuju na bulimiju
- Česte promjene raspoloženja
- Problemi sa zubima (gubitak cakline)
- Ispucale usne
- Problemi sa štitnjačom
- Problemi sa poštivanjem samog sebe
- Paranoja od debljanja
- Prejedanje
- Nepravilan menstrualni ciklus
- Problemi sa srcem
- Depresija

RUŽNA ISTINA

50 % djevojčica od 13 do 15 godina vjeruju da su predebele

U Americi, s dijetom se počinje i ranije - čak s devet godina - i to njih 40%

Anoreksija i bulimija su najčešće bolesti kod tinejdžera vezane uz probavu. Čak jedna od sto djevojaka boluje od jedne od tih dviju bolesti!

Liječenje ne uspije uvijek - tek 60% oboljelih se potpuno oporavi

Poruka svim djevojkama:

Nemojte se mijenjati ni zbog koga. Sve smo mi lijepi i posebni na svoj način. Anoreksijom i bulimijom štetimo sebi, svom zdravlju i našim najmilijima!

ekskurzija

... dani koje ne zaboravljamo

7. 9. 2010. u 8h ujutro, više od 70 učenika svih triju osmih razreda okupilo se na parkiralištu ispred košarkaške dvorane na Gripama, spremno za petodnevnu avanturu – **ekskurziju!** Vrijeme je bilo super, sunčano, uz malu naoblaku. Nakon što su se svi polaznici okupili, zauzeli smo svoja mjesta u autobusu i veselo mahali roditeljima.

1. dan

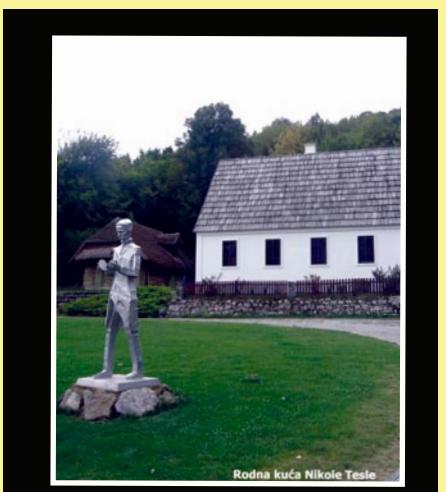
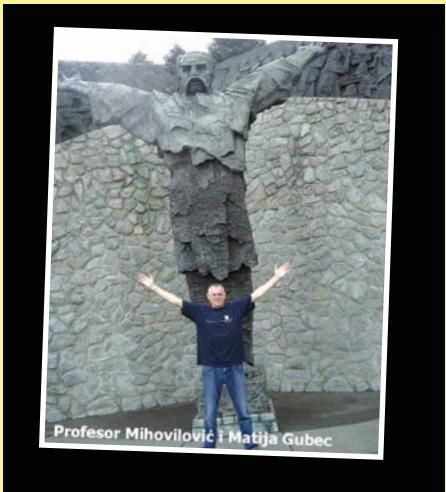
Prvog dana obišli smo NP Plitvice, najposjećeniji od osam nacionalnih parkova u Hrvatskoj. Vozili smo se elektro vlakom i brodićem preko jezera Kozjak, nakon čega smo svoje putovanje nastavili prema Oroslavljiju (naselju nedaleko od Zagreba), gdje smo trebali večerati i prenoćiti. Već prvog dana ni na kraj pameti nam nije bilo da ranije odemo spavati pa smo uspjeli od profesora izmoliti da nas puste u diskopu blizu našeg smještaja.

2. dan

U 8 i pol svi smo se ponovno sastali kako bismo doručkovali. Bilo nam je posluženo mnogo hrane i mogli smo sami odabrati što želimo za doručak. Do 9 smo se spremili i autobusom zaputili do Krapinskog muzeja. Za vrijeme puta, naš vodič Josip trudio se puštati nama dragu glazbu da nas razbudi i potakne na pjevanje (ne znam baš koliko mu je to uspijevalo...).

Pri ulasku u Krapinski muzej, imali smo kratku prezentaciju o načinu življenja i preživljavanja praljudi. Nakon prezentacije, razgledali smo ostatak Krapinskog muzeja, u kojem smo mogli više naučiti o uvjetima na Zemlji za vrijeme pojedinih faza evolucije. Mogli smo i razgledati ostatke kostiju krapinskih praljudi.

Naše putovanje nastavljeno je u Trakoščanu, gdje smo posjetili poznati trakoščanski dvorac i razgledali zbirku namještaja, slika, oružja i lovačkih trofeja.

Kasnije smo se zaputili prema Varaždinu, gdje smo ručali i razgledali taj poznati barokni grad. Imali smo i kraće slobodno vrijeme da se odmorimo i kupimo koji suvenir. Nakon posjeta Varaždinu, vratili smo se u hotel na večeru, a onda ponovno u diskoteku!

3. dan

Unatoč tome što neki od nas nisu cijelu noć oka sklopili, dužnost nam je bila probuditi se u 8 sati, doručkovati i u 9 biti spremni za polazak. Krenuli smo put poznatog svetišta u Mariji Bistrici, gdje smo se pomolili, zapalili svijeću i zaputili prema obližnjem brdu koje je predstavljalo postaje križnog puta. Na vrhu tog brda, među posljednjim postajama, zajedno smo se slikali. Svoju malu avanturu nastavili smo u Donjoj Stubici. Tu smo razgledali poznati spomenik Matiji Gupcu i posjetili Muzej seljačke bune. U muzeju smo imali priliku razgledati makete hrvatskih dvoraca, slike poznatih preporoditelja, oružje...

Kasnije smo se vratili u hotel na ručak, nakon čega smo mogli birati hoćemo li ići u Stubičke toplice ili u šoping centar. Većina je pobijedila pa smo se na kraju ipak zaputili prema West Gateu, najvećem šoping centru u Hrvatskoj. Nakon večere, ponovno smo se zaputili prema diskotecu!

4. dan

Tog smo se jutra morali vrlo rano probuditi kako bismo stigli sve običi. Poslije doručka krenuli smo u Zagreb. Prvo smo posjetili Tehnički muzej, gdje smo imali priliku uživat u planetariju, naučiti ponešto o rudarstvu, povijesnom razvoju prometnih sredstava, zabaviti se u kabinetu Nikole Tesle i još mnogo drugih stvari. Zatim smo razgledali Trg bana Jelačića, Gornji grad, Kaptol, Trg sv. Marka, Kamenita vrata itd. Onda je uslijedio ručak u restoranu Zlatno pivo, te odlazak u Zoološki vrt. Unatoč kiši koja nas je

uhvatila, uspjeli smo vidjeti mnoge životinje – od najmanjih kukaca, riba, miševa, do velikih lavova, nojeva, vukova, tuljana, medvjeda, žirafa...

Kasnije, nakon malo slobodnog vremena, vratili smo se u hotel na večeru, a nakon večere... možete li pogoditi? Naravno, ponovno u disk!

5. dan

Već smo toliko svi bili umorni da nam je vodič trebao nekoliko puta navraćati u sobe da bi nas probudio! Svi su bili nevjerljivo pospani i jedva smo uspjeli pospremiti stvari za povratak kući. U vožnji do Samobora gotovo svi su spavali, čak i profesori! A kada smo došli do Samobora, u cilju da razgledamo taj divan stari gradić, neki su učenici molili da ih se ostavi u autobusu kako bi spavali! Drugi su pak vrlo rado razgledali Samobor i uživali u poznatim samoborskim kremšnitama. Prije nego smo došli natrag u Split, obišli smo rodnu kuću Nikole Tesle i Memorijalni centar.

Naša se avantura privodila kraju. Najteže nam je padala pomisao da će ekskurzija uskoro završiti i da nas u ponedjeljak ponovno čeka škola i mnoge druge obaveze. Mislim da se sada, kada smo se s tim pomirili, možemo s guštom prisjećati lijepih trenutaka (a bilo ih je mnogo) i čuvati uspomene s ekskurzije!

+ Zanimljivosti +

- Kada smo trebali u Oroslavlju naći hotel, naš vozač nije bio posve siguran gdje se on nalazi, pa smo potrošili pola sata kružeći gradom i tražeći ga.

- Kad god nam je bilo dosadno u autobusu, zamolili bismo vodiča da pusti pjesmu Sijamski blizanci i na sav je glas pjevali.

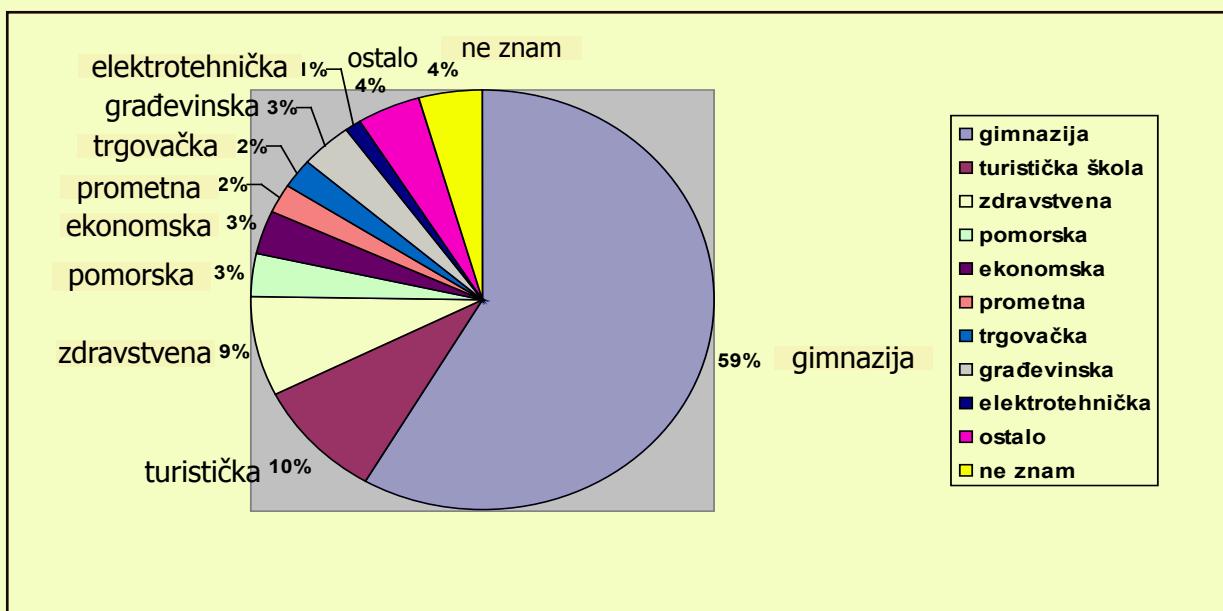
- Na putu za Mariju Bistricu, put nam je prepriječio most niži od našega autobra! Onda je naš autobus prepriječio prolaz drugim vozilima – jedva smo se izvukli iz te gužve!

Kako su neki od učenika zaboravili popiti tablete protiv mučnine, često smo se morali zaustavljati po putu... znate i sami zašto!

KAMO POSLIJE MANUŠA?

Prva teža odluka u životu - koju srednju školu upisati? Pritisak je velik, konkurenčija jaka, a odluka određuje životni put. Zato možda ne iznenađuje činjenica da je, kad smo pitali osmaše koju će srednju školu upisati, bilo onih koji još uvijek nisu znali što će upisati. Ipak, dobili smo rezultate koji pokazuju koje su srednje škole najpoželjnije među Manuškim osmašima.

Rezultati ankete su pomalo iznenađujući, ali i pohvalni - više od polovice naših osmaša namjerava upisati neku od splitskih gimnazija! Najpopularnija je opća (njih 17), zatim jezična (12), matematička (8) pa klasična gimnazija (5). Velikom broju osmaša, ako ne uspiju upisati gimnaziju, drugi su izbor turistička ili zdravstvena škola. Koju god školu odlučili upisati, želimo im sreću!

... A ŠTO KAŽU OSMAŠI?

U ovoj školi nisam punih osam godina. Došla sam u šestom razredu i ove pune tri školske godine mi je bilo super, pogotovo zbog društva. Uskoro se rastajemo i jako mi je žao, svi će mi puno faliti.

Ana Crnogorac, 8.c

Tijekom školovanja bilo je lijepih i napornih dana, no jedva čekam završiti školu i malo uživati u slobodi bez obaveza.

Antoni Bonačić Vičić, 8.c

Jako mi se sviđa ova škola. Mislim da su profesori u njoj jako kvalitetni i stekla sam veliko znanje. Najviše sam tužna zbog mojih prijatelja. Ovu školu ću pamtitи po mnogo lijepih uspomena.

Maja Efendić, 8.c

ZBOGOM, OSMAŠI !

